

rozsévač rozsievač

apríl/duben
2022
ročník 92

4

Časopis Bratrské jednoty baptistů pro šíření Dobré zprávy

Plače nad sebou

Bůh mění životy

Kříž a kríže

DUCHOVNÍ DISCIPLÍNY

Vyznávání hřichů

„Kým som mlčal, chradli moje kosti a celý deň som nariekal“ (Ž 32, 3).

CÍRKEV A PODPORA MANŽELSTVÍ

V sobotu 29. 1. 2022 se v Praze uskutečnila konference s názvem Církev a podpora manželství. Konferenci organizovala KMS, záštitu udělila Evangelikální aliance a otec Bulvas, biskupský delegát pro pastoraci olomoucké diecéze (a konferenci podpořila i nadace Credo). Na přípravě se také velkou měrou podíleli manželé Dagmar a Jakub Guttnerovi, kteří koordinují kurzy: Manželské večery, Příprava na manželství, Výchova dětí a Výchova teenagerů. Představili se křesťanští služebníci podporující manželství v České republice. Poté se u stolu sešli zástupci jednotlivých církví, kteří se venují práci s manželskými páry. Pro účastníky byly také připraveny volitelné semináře. Za Stálou komisi pro rodinu a rovné příležitosti v poslanecké sněmovně vystoupil Aleš Juchelka (ČB), který dříve pracoval jako scénárista, dramaturg a moderátor v České televizi. Od roku 2017 je poslancem Parlamentu a od roku 2021 členem Stále komise pro rodinu a rovné příležitosti.

Zeptali jsme manželů Dagmar a Jakuba Guttnerových:

Jaký byl záměr konference?

Záměr byl dvojí: Komukoli, kdo slouží nebo by chtěl sloužit manželským párem v církvi i mimo ni, ukázat nabídku různých

odborů, terapeutů, zástupců křesťanských nadací, organizátorů a koordinátorů různých aktivit, aktivistů i politiků. Při společných modlitbách zástupců deseti různých církví, jsme opravdu cítili, že jsme součástí velkého Božího dila a máme téhle zemi v oblasti manželství co nabídnout!

Co nejdůležitějšího si mohli účastníci odnést?

Z našeho pohledu je velkou výhodou, že vznikl přehledný katalog jednotlivých aktivit, ve kterém se dá snadno dočít, kolika lidem která aktivita slouží, kde se pořádá, jak moc je vhodná pro nevěřící, zda je určena jen manželům, nebo třeba i snoubencům či jednotlivcům. K tomu jsou doplněny kontakty, informace pro případné zájemce o pořádání aktivity, a brzy příbudo i odkazy na videa s pětiminutovým představením každé z aktivit. Katalog i další informace jsou k dispozici na adrese:

www.manzelskevecery.cz/seminar

Za Bratrskou jednotu baptistů a za nás Odbor pro manželství a rodinu se konference zúčastnili manželé Iva a Milan Kernovi. Bratr Milan Kern je kazatelem BJB v Blansku. Spolu s Ivolu pracují v církvi v rámci Odboru pro manželství a rodinu, pořádají a přednášejí na sérii vikendů pro manžele Rádi spolu. Série vikendů je určena k prohlubování manželství a pořádá se pravidelně na dvou místech v ČR. (Vedoucí Odboru pro manželství a rodinu je br. Marek Žitný, který se konference nemohl zúčastnit.) Vice informací na:

www.radispolu.cz

Na dojmy z konference jsme se zeptali bratra kazatele Milana Kerna:

Co vidíte jako přínos konference?

Velkým přínosem bylo seznámení se s různorodými službami v církvi, které jsou zaměřené nejen na vlastní členy, ale mají i velmi významný přesah do širší společnosti.

Některé jsou cíleně zaměřeny do necírkevní společnosti.
Co vás povzbudilo?

Povzbudivá byla z našeho pohledu šíře této služby, ale vzhledem k potřebám ve společnosti jsme si uvědomovali, jak je to relativně jen velmi malý celospolečenský přínos pro rodinu. Z přednesených statistických údajů celostátních průzkumů jsme se dozvěděli, že téma nebo hodnota a důležitost rodiny je v naší společnosti preferována na prvním místě. To je velmi povzbuzující fakt a zároveň závazek, protože právě ve službě rodinám se může setkávat zájem církve a zájem necírkevní společnosti.

Redakce

aktivit, iniciativ a služeb, které jako křesťané děláme. Sešlo se jich tam 25 a pak umožnit zástupcům církví a těch jednotlivých aktivit se navzájem poznat, propojit.

Co se podařilo?

Konference se pořádala uprostřed největší vlny Omikronu, ale i tak přilákala na místo asi 60 hostů a další stovku online. Především se ale přes oběd mohlo seznámit více než 40 přednášejících – vedoucích denominací, vedoucích rodinných

Elena Pribulová

ÚVODNÍK PLAČTE NAD SEBOU

Paše – v sekulárnom svete menej známy pojmom, no kresťania týmto pojmom označujú biblické novozákonné texty, ktoré hovoria o utrpení a smrti nášho Spasiteľa a Pána – Ježiša Krista.

Čas od Kvetnej nedele po Nedelu vzkriesenia sa označuje ako Veľký týždeň s významnými dňami, ako sú: Zelený štvrtok – Posledná večera, obviňovanie a súd; Veľký piatok – mučenie, križovanie a smrt; Biela sobota – smútok a beznádej; Veľkonočná nedela – zmŕtvychvstanie, radosť, že JEŽIŠ žije. Vo veľkonočnom období sa na texty Čažkú, bolestnú, ponížujúcu a potupnú etapu života Pána Ježiša opisujú všetci štyria evanjelisti.

Už v druhom a tretom storočí čitali veriaci v zboroch kresťanov pašiové príbehy, a tak sprevádzali Pána Ježiša na ceste z Jeruzalema na Golgotu – na kríž a až po hrob, kde bol pochovaný.

Aj my v dnešnej dobe čítavame tieto texty. Neraz prívelmi zdôrazňujeme nezmerateľnosť Ježišovej bolesti, lutujeme Ho a plačeme nad utrpením, ktoré musel prežiť. Zabúdame, že Pán Ježiš si neželal, aby sme nad Ním plakali. Ženám, ktoré Ho s placom sprevádzali, povedal: „*Nepláchte nad mnou. Radšej pláchte nad sebou a svojimi deťmi!*“ (Lk 23, 28). Pláchte nad Ježišom – človekom a zabúdame na Ježiša – Spasiteľa, ktorý všetko znášal preto, aby naplnil Otcovu vôľu. V pašiach sa dozvedáme, že Pán Boh netrestá človeka – hriešnika, ale ponúka zástupnú smrť svojho milovaného a jediného Syna. Áno, Pán Ježiš cítil fyzickú i duševnú bolest, ale stále mal na mysli poslanie, ktorým Ho nebeský Otec poveril. Prišiel na tento svet ako dieťa, aby v dospelosti vzal na seba moje a twoje vyznané hriechy a viny, vyniesol ich na drevo kríža, a tak vykonal jedinečnú obet, ktorá sa nebude už nikdy opakováť. Ježišova láska k Otcovi a k nám, hriešnikom, bola väčšia ako akékoľvek obvinenia, posmeh, bolest a utrpenie.

Je nám lúto, že Pán Ježiš, ktorého milujeme, takto umiera. No nezabúdajme, že pašiové udalosti sú tiež jednou z príležitostí, keď si môžeme pripomínať vlastnú hriechosť a pády a v pokore ich vyznávať. Tieto udalosti nás majú viest aj k tomu, aby sme prosili a lkali nad životmi našich – vo svete stratených – deťí a blízkych, prosili o ich záchrannu, a tak plnili výzvu zapisanú prorokom Jeremiášom: „*Vstaň... vylievaj svoje srdce ako vodu pred Pánovou tvárou. Pozdvihni k nemu svoje dlane za život svojich deťí, čo hynú...*“ (Nareky 2, 19). Počas čítania paši sledujme s vdačným srdcom cestu nášho Záchrancu a Vítaza nad smrťou a peklom. Opäť sa radujme, že Pán Boh na nás nezabudol, lebo smrt Pána Ježiša Krista znamená podľa Božieho rozhodnutia život večný pre každého, kto v Noho uverí. Radostne spievajme: Haleluja, žije Pán! Lebo ak ON žije, aj my budeme s Ním večne žiť.

Predsedka Redakčnej rady: Ján Szöllősi. Šéfredaktorka: Marie Horáčková. Redakčná rada: E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersáš, T. Balcová. Grafické spracovanie: Maroš Kohút. Jazyková a redakčná úprava: J. Čihová, M. Horáčková, E. Pribulová. Redakcia/administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel +421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 19,- € za rok (173 € /kus) + poštovné. Poštovné zbyty: 3,- € /jednotlivci: 5,50 € (za kus a rok). Platba zbyty: 19,- + 3,- = 22,- € (za kus a rok). Platba jednotlivci: 19,- + 5,50 = 24,50 € (za kus a rok). Účet v SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napište meno odbereľa. Var. symbol: 888. Objednávky SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 510,- Kč na rok (46,40 Kč /kus) + poštovné. Poštovné zbyty: 102,- Kč /jednotlivci: 252,- Kč (za kus a rok). Platba zbyty: 510,- Kč + 102,- Kč = 612,- Kč (za kus a rok). Platba jednotlivci: 510 Kč + 252 Kč = 762 Kč (za kus a rok). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zaslala. Var. symbol: 911 840. Objednávky ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; e-mail: rozsievac@baptist.cz

Odber v zahraničí/platby zo zahraničia: Predplatné 19,- € za rok/kus + aktuálne poštovné / 29,- €.

Názov účtu: Rozsievac – časopis Bratskej jednoty baptistov, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Uzávierka obsahu čísla 6. 1. 2022

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava SSN 02316919 – MK SR 699/92

Poznámka: Zverejnené články nemusej vydávať názor redakcie.

Všetky články prechádzaj posúzením Redakčnej rady a ne všechny jsou verejne.

OBSAH

Církev a podpora manželství	2
Úvodník	3
Plače nad sebou	4
Vyznávanie hriechov	5
Luděk Šíp	6
Boh – voda života	7
Jak před Ním obstojíš?	8
Učiteľ národov J. A. Komenský	9
Odpustené	10
Odlesk věčnosti	11
Poslušnost	12
Pavoučí sítě	13
Padl do rukou lupičů	14
Precept Ministries Slovakia	15
Kříž a kříže	16
Pán Ježíš přemohl smrt	17
Tragické mysterium hříchu	18
O čem jsi vždy snil	19
Kdo se bojí Boha, nebojí se lidí	20
Bůh mění životy	21
Pozor!	22
Miram Kaiser	23
Týká se to tebe	24
Nepřátele budou poraženi	25
Nesúđte, ...	26
Něžnost	27
ŠALAMÚNOVA SIEŇ	28
publikácia JASu	29
Poděkování br. Vranovi	30

VYZNÁVANIE HRIECHOV

,Kým som mlčal, chradli moje kosti a celý deň som nariekal. Veď dňom i nocou doliehalo na mňa twoja ruka. Moja životná sila vysychala ako v letnej pálave. Vyznal som ti svoj hriech a nezatajil svoju vinu. Povedal som: „Vyznám Hospodinovi svoje priestupky.“ Ty si potom odpustil vinu môjho hriechu“ (Ž 32, 3 – 5).

,Mlčel jsem a moje kosti chrádly, celé dny jsem pronaříkal. Ve dne v noci na mně těžce ležela tvá ruka, vysýchal mně morek jako v letním žáru. Svůj hřich jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem před tebou nezakryval. Řekl jsem: Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti. A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřich můj“ (Ž 32, 3–5).

,Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a niesieme vás právdu. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravedlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávosti“ (1J 1, 8 – 9).

,Říkáme-li, že jsme bez hřichu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznaváváme své hřichy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hřichy odpouští a očištěuje nás od každé nepravosti“ (1 J 1, 8–9).

Vyznávanie hriechov je dôležitá a nevyhnutná duchovná disciplína, bez ktorej nemôže fungovať naš duchovný život. Na rozdiel od niektorých ostatných duchovných disciplín, ako napríklad čítanie Písma alebo do určitej miery aj modlitba, sa nedá kvantitatívne uchopiť. Nie je možné urobiť si plán vyznávania hriechov a ani zoznam vyznávaných hriechov, ako napríklad plán čítania Biblie či modlitebný zoznam, a nie je dôležitá ani časová dĺžka alebo stanovenie času, kedy a ako dľho budem hriechy vyznávať. Aj pri vyznávaní hriechov je však dôležité vytvoriť si nejaké návyky a mať v tom disciplínu a vedieť, prečo je to nevyhnutné robiť neustále, každý deň.

Základné vyznanie hriechov a prosba o ich odpustenie stalo na začiatku nášho obrátenia a znovuzrodenia. Hriech je prekážkou nášho vzťahu s Bohom. Pán nenávidí hriech a je zložité vstupovať do Božej svätej prítomnosti a zotrvať v nej s hriechom. Božie slovo nám zjavuje aj základný fakt, že každý človek zhreší (Rím 3, 23), a kým sme v tele, tak zápasíme s hriechom a aj padneme a zrešíme. Nesmieme klamať sa, že nehrešíme (1J 1, 8). Uvedomíť si a priať túto realitu nášho prebiehajúceho zápasu s hriechom je nevyhnutné, aby sme videli potrebu pokračujúceho neustáleho vyznávania hriechov.

Vyznanie hriechov je dôležitý predpoklad, aby sme získali ich odpustenie. Božie slovo používa v súvislosti s odpustením hriechov aj výraz „očistenie od neprávosti“. Vyznanie hriechov je preto možné prirovnáť ku každodennej hygiene tela. Tak ako vždy, keď sa zašpiníme, sa umyjeme vodou a raz za čas sa osprchujeme, tak potrebujeme aj pravidelnú očistu v duchovnom živote. Nevynzaný, neočistený hriech škodí nášmu duchovnému zdraviu.

Je dôležité, aby sme mali návyk, a hned' ako si uvedomíme, že sme urobili hriech, aby sme ho okamžite alebo čím skôr vyznali v modlitbe Pánovi a poprosili o odpustenie, podobne ako si umývame zašpinené ruky. Raz za čas je dôležité si dat aj „sprchu“ (napríklad každý večer?), zrekapitulovať si v modlitbe pred Pánom deň a vyznat hriechy. Nie všetka špinia je viditeľná a sú aj hriechy, ktoré si neuvedomíme, preto je dôležité prosiť aj všeobecne za očistenie od všetkých aj nevedomých vin. Veľkou inšpiráciou a pomocou pri vyznávaní hriechov sú niektoré žalmy, ktoré sa môžeme modliť ako svoje vyznanie.

ČO S TÝM DNES?

Prijímaš pravdu Božieho slova, že aj ty potrebuješ

odpustenie hriechov a ich očistenie krvou Pána Ježiša Krista? Vyznal si svoju hrievnosť, urobil si pokánie zo svojho hrievného života, obrátil si sa k Bohu a prijal si znovuzrodenie z Ducha Svätého? Ak si znovuzrodený človek, uvedomujeť si fakt, že máš šancu nehrešiť, ale v zápase s hriechom každý deň aj prehrávať a potrebuješ očistenie? Máš vybudovaný návyk, spôsob, ako odhaluješ a vyznávaš hriechy, ktoré si urobil? Dôverujes Bohu, že On ti odpúšta každý vyznaný hriech a očistuje ňa od každej neprávosti (1J 1, 9), alebo nechceš prijať odpustenie, nevieš odpustiť sám sebe? Podobne ako si si vybudoval návyky pri telesnej hygiene, vybuduj si návyky pri praktizovaní duchovnej hygieny, vyznávaj hriechy a prijmi ich očistenie.

Zažili jste v poslední době mocný Boží dotek? Jak vás Pán Bůh oslovil při čtení Písma a na modlitbách?

Milí čtenári Rozsévače. V roce 2022 vám přinášíme téma Duchovní disciplíny: Čtení Bible, modlitba, vyznávaní hřichů, rozjímání nad Božím Slovem, půst, ztišení se nad Božím Slovem, uctívání, chvála, společenství, podřízení se, služba. Při studiu Písma a na modlitbách jistě prožíváte požehnané chvíle. Pokud uznáte za vhodné, podělte se s námi o myšlenky, jak k vám Bůh promlouvá při čtení Bible nebo na modlitbách. Jak vás Bůh vede, ujišťuje i v těžkých chvílích a jak vás potěší. Pište na emailovou adresu: rozsievac@baptist.sk nebo na korespondenční adresu: Marie Horáčková, Sv. Čecha 11, 678 01 Blansko (volejte na tel. č. +420 724 596 635).

Povzbuzujeme vás k zaslání vašich krátkých úvah. Děkujeme vám.

Redakční rada Rozsévače

ROZHовор S KAZATELEM LUĐEK ŠÍP

Stát se kazatelem je veľké rozhodnutí, aspoň v mých očích. Jak jste prožil povolanie do služby?

Odpověď bude asi trochu delší, jestli nevadí. Jsem si jistý, že už krátce po svém obrácení jsem cítil pužení ke službě Pánu. Bylo mi 15 nebo 16 let a tak jak jsem sám duchovně rostl, učil jsem se sloužit dětem, dorostu a pak mládeži. A po celou dobu jsem věděl, že služba Pánu bude mít zásadní místo v mému životě, jen jsem nevěděl, jaké přesně. Někdy v 17 letech jsem začal studovat náš baptistický dálkový teologický seminář. A měl jsem jasno touhu sloužit evangelii. Jako dobrovolník jsem začal sloužit

vězňům a když mi bylo 19 let, přišla ze strany vězničky nabídka, abych se stal vězeňským duchovním (později nazvaných kaplani). Tak jsem se stal ve 20 letech prvním plnočasovým

vězeňským kaplanem v českých vězničkách. Součástí této mé služby bylo i potvrzení mého povolání ze strany BJB a to ordinaci ke kazatelské službě konané aktuálně ne na sboru, ale ve vězničkách. A přesně v tomto smyslu jsem vnímal od Pána své povolání sloužit evangelii na zvláštních místech, jako je třeba věznička, ale také na sboru. A k tomu došlo o pár let později.

Kdo z lidí vás nejvíce ovlivnil na cestě stát se kazatelem?

V počátcích jistě můj tehdejší kazatel v Sokolově br. kazatel Tonda Srb. Ale také mě silně ovlivnili bratři kazatelé Jaroslav Pospíšil a Poloha.

Kdo je vaším vzorem nyní - kazatel, učitel, filosof ve smyslu, od koho rád čerpáte, jaké knihy čtete, koho kázání rád posloucháte?

Asi nemám nějaký jasný vzor ani oblíbeného autora či kazatele. Rád se nechávám inspirovat napříč teologickým a názorovým spektrem.

Kolik let už jste kazatelem a ve kterých sborech jste tuto funkci vykonával?

BOH – VODA ŽIVOTA

„Ako jeleň dychtí po vodných bystrinách, tak dychtí moja duša po Tebe, ó Bože!“ (Žalm 42, 2)

Pečatidlo a vosk – tieto dva predmety vystihujú to, čo Boh robí s ľuďom. Do vosku mojej duše vyhlíbil Boh svoj odtlačok. Tento odtlačok – táto prieplinka – to je moja potreba Boha a dobre vystihuje všetko, čo denne prežívam. Je to neustály smäď po štastí, po radosti, po naplnení. To On, nekonečný a milujúci Boh, ich vytvoril v mojom srdci – aby ich mohol naplniť. Rozhodnutie však necháva na mne...

Pochopil som, vdaka všetkým životným okolnostiam, ktorými som prešiel, že v živote kresťana existujú tri istoty, tri pravdy – že večný Boh je láska, že sme milovaní a že sme slobodní.

A ešte niečo som okúsil – že Boh je neskutočne nežný. Boh svoju nehu dáva najavo tisícorakým spôsobom každému, kto sa rozhodne Ho hľadať. Tieto prejavy Božej nehy sú

Jako kazatel ve věznicích jsem sloužil celkem 13 let a to od mých 20 let věku, jsem vystřídal tři věznice (Horní Slavkov, Kynšperk a Pardubice), pak jsem se stal tajemníkem VVA a už nebylo možné pokračovat ve vězeňské službě. Ve sborech sloužím 20 let, nejprve ve sboru v Kraslicích a od roku 2007 až dosud ve sboru v Pardubicích.

Co máte na této práci nejradší nebo co vám dává ten pocit, že má smysl?

Nepocituju nějaké pochybnosti o smyslu kazatelské služby, takže mám, řekl bych, trvalý a hluboký pocit, že i moje kazatelská služba má smysl. Samozřejmě ne vše ve službě mi přináší radost.

Co je pro vás nejtěžší?

Nejtěžší je pro mě vždy loučení se členy sboru, ať už se stěhuje z města nebo nás předchází na věčnost k Pánu.

Měl jste někdy krizi a chtěl jste si najít jiné povolání? Jestliže ano, co vám pomohlo vytrvat? A kdybyste nebyl kazatelem, jaké zaměstnání byste měl?

Nevzpomínám si na krizi kazatelské služby, to spíše v zaměstnáních, které jsem měl nebo mám ke službě kazatelské. Protože sbor nemůže platit plnočasového kazatele, mám ke své obživě civilní zaměstnání, což osobně považuji alespoň v mých podmírkách za vhodné řešení jak neztratit kontakt se světem a neuzavřít se v církevní bublině. V mé ideální představě bych ke kazatelské službě měl jako civilní zaměstnání učitelství, které jsem i vystudoval, ale aktuálně pracuji spíše v managementu.

Máte rodinu. Jak vnímají vaši práci a co je pro ně těžké?

Ano, mám manželku a dvě děti již dospělé, ale stále studují a tedy v naší domácnosti žijí. Moje služba je i součástí jejich životů, ale vždy jsem se snažil, aby necítili nucení k duchovnímu a sborovému životu, aby měli dostatečnou míru svobody a prostoru. A stále mě v kazatelské službě podporují.

Práce s lidmi je vyčerpávající. Jak odpočíváte a jakou psychohygienu jste si našel?

Odpočívám vlastně v mé civilní práci. A také pro mě je odpočinkem cestování, které však covid dost omezil.

Co je pro vás jako kazatele v těchto dnech nejlepší a nejtěžší?

Nacházet správnou míru mezi ochranou členů sboru před covidem a zároveň co nejméně omezit sborový život.

Rozhovor vedla Marie Horáčková

svetlom a silou. Stačí dôverovať! Aj vtedy, keď sa nám zdá, že je Boh kdesi daleko, akoby na nás zabudol... On príde, príde včas a zahrne nás svojou nehou, aby sme nestratili odvahu a pokračovali vo svojej púti.

Som presvedčený, že pokladom veriaceho človeka je radosť. Radosť z istoty, že je milovaný a že sa vdaka svojej slobode aj učí milovať. Boh je Láska a láska je jedným zo základných črt, na ktorých sa zakladá podobnosť človeka a Boha. V Bohu je plnosť lásky, ktorá sa v každom človeku postupne rozvíja.

Clovek sa vyznačuje nekonečnou túžbou po živote, po štasi a po naplnení. Tento smäď, ktorý nemôže nikdy celkom utišiť, ho vedie k neustálemu (aj podvedomému) hľadaniu. Hľadaniu Boha – pôvodcu života, šťastia, lásky a naplnenia. Lebo len On je „vodou života“, ktorá dokáže uhasiť nás smäď...

Prevzaté z BTM

JAK PŘED NÍM OBSTOJÍŠ?

Žalm 45 nám ukazuje nádherný obraz Krista a Jeho nevěsty. „*Slavnostní řeč mi ze srdce tryská...*“ (Ž 45, 1). Žalmista zkouší popsat něco, co viděl. Neuvěřitelný obraz s velkým a slavným ženichem a nádhernou nevěstou oblečenou ve zlatě.

Před lety byl celý svět uchvacen královskou svatbou v Anglii. Když se princezna Diana a princ Charles oddávali, byly miliardy lidí přilepeny u televizních obrazovek. Byla to jedna z nejvíce okouzlujících a nejslavnostnějších svateb v moderní historii. Bylo to romantické, bralo to dech, princ a princezna byly sjednoceni ve svatém manželství, „dokud je smrt nerozdělí“. Lídé na celé zeměkouli slzeli. Ale dnes jsme se dožili také toho, že vidíme toto manželství rozpadnuté, jedno z nejhorších a nejšpinavějších rozvodů na této zemi!

Na druhé straně manželství popisované v Žalmu 45 je spojení daleko slavnostnější a velkolepejší. Také je plné romantiky, krásy a majestátu, ale je to manželství, které nikdy nekončí. Je to zamýšleno pro věčnou slávu! Celá tato svatba je o Králi Ježíši, který pojímá svoji nevěstu! V tomto velkém okamžiku jsme ty a já posazení na nebeských místech s Králem Ježíšem. Dokonce o mnoho víc než to. Jsme s ním zasnoubení. A brzy se bude konat velkolepý a slavný sňatek, majestátní královská svatba, kterou tento svět ještě nikdy nespatri. Komentátorem tohoto sňatku je Svatý Duch. Král Ježíš přichází ze zářícího paláce svého Otce, kde byl pomazán olejem potěšení. Je oděn vojenskou mocí. Jeho třpytí se meč je připásán kolem jeho boku. Zvítězil nad všemi svými nepřáteli a v Jeho království je bezpečí. Kraluje pokoj a moci, Vítěz nade vším. A Písmo říká: „*Ty nejkrásnější ze synů lidských, z tvých rtů se line milost...*“ (Ž 45, 2).

Každou bitvu tento král dobojoval. Každý nepřítel byl ponízen, každý skutek milosti a milosrdenství poskytl své nevěště.

To vše je zamýšleno pro tento okamžik. A On je nyní povznesen, září radostí, protože očekává spojení se svou nádhernou nevěstou. Jak asi vypadá, když „...ji vedou ke králi...“ (verš 15). Nádherně září, protože její srdce je čisté.

Dosud to vypadá jako další romantická královská svatba. Ženich je náš Pán a Král, Ježíš Kristus. A Jeho nevěsta je církev – věřící, kteří se připravili na Jeho příchod – ti, kteří s velkým očekáváním po Něm touží a jejichž srdce jsou bez poskvurny a vrásky.

„*A viděl jsem od Boha na nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha*“ (Zj 21, 2).

Tento obraz v 21. kapitole Zjevení je nádherný obraz církve posledních dnů, církve Ježíše Krista. Velkým, svatým městem sestupujícím z nebe je Jeho neposkvrněná nevěsta, vítězící církev, která je s Ním právě ted v nebi. Tato církev je postavena na základě pravdy evangelí dvanácti apoštolů. A je obklopena hradbami a branami, které ji střeží před vším nečistým a nepozvaným. Písmo rovněž mluví o čisté, křišťálové vodě, která charakterizuje čisté svědomí. A zde je další charakteristika církve posledních dnů: Je průhledná a čistá, chodící ve světle s Kristem! Když stojí královna před svým ženichem, začíná svatba a je slyšet třetí osobu! Královna ve zlatě je poctěna, prokazuje se jí přízeň a je zvelebována. A když stojí po pravici, uzavření manželství může začít. Ale před obřadem ji hlas řeptá a napomíná: „*Slyš, dcero, pohled...*“ (Ž 45, 11). Věřím, že tím hlasem je Svatý Duch, varující všechny, kteří se nazývají Kristovým jménem. Promlouvá k vítězům, k těm nejzamilovanějším do Ježíše. Tento hlas přichází k nevěstě v poslední chvíli těsně před uzavřením manželství. Měli byste tomu porozumět – královna už byla vybrána. Její srdce již ženich získal. Opustila svůj dům, rodinu, vlast a zavázala se Jemu. A je plna radosti, protože vášnivě miluje Krále. Dovolte mi zeptat se: Myslív, že jsi Pánem vybrán? Jsi příkryt

Jeho krví, vykoupeným drahým Jeho očím? Miluješ Ho celým svým srdcem? Opustil jsi kvůli Němu celý svůj svět, celou svou minulost? Můžeš říci: „On je můj a já jsem Mu zavázán? Pane, miluju Tě celým svým srdcem?“ Chci poukázat na toto: Jestliže chceš být v nevěstě Kristově, pak se musíš zajímat více než jenom o to, jak uniknout z pekla. Raději bys měl toužit po tom, aby ses účastnil tohoto svatebního dne! Musíš tě zamrazit při pomyšlení, že nejsi Jeho nevěsta, nejsi v Jeho náruči a že s Ním nebudeš trávit věčnost. Toto bylo poseství Svatého Ducha k nevěstě: „...*zapomeň na svůj lid, na otcův dům*“ (Ž 45, 11).

Tentýž tichý hlas řeptal: „Nestačí opustit svou minulost. Musíš na všechno zapomenout. Vymaž z paměti všechny minulé lásky a zábavy!“ Ježíš řekl: „...*tak ani žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým učedníkem*“ (Lk 14, 33). A tady hlasatel říká nevěstě: „Spočítej si cenu, kterou zaplatíš, abys

Přece jen tyto věci nestojí mezi námi a Pánem. Ne, je to naše zahálení. Mohli bychom kvůli Ježíši podřezat svůj čas, ale my to neděláme! Ted před námi stojí Pán a ptá se: „...*milujes mne více než tito...*“ (J 21, 15). Cokoliv miluješ více, zabírá tvůj čas a pozornost! Bůh je žárlivý milovník! „...*protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující...*“ (Ex 34, 14). Opravdu, můžeme Ho provokovat k žárlivosti: „*Chceme snad popudit Pána k žárlivosti...*“ (1 K 10, 22). Pavel se ptá: „Vydal jsi svědec, že Ho miluješ. Rovněž jsi převzal Jeho jméno. Copak se někdo nebo něco zmocnilo tvého srdce?“ Jako věrný pastýř jsem vyzván Svatým Duchem, abych tě varoval: Až nastane den Soudu, je možné, že nebudeš zahrnut do nevěsty Kristovy! A až staneš před Ženichem, On neřekne: „Toto je můj (má) milovaný (á), který se mnou strávil tak mnoho času. Nemohl ses dočkat toho, až se ráno probudíš a budeš se mnou. A nešel

jsi do postele, dokud jsi se mnou nerozmloval. Vroucně jsi mě očekával – a nyní jsme jedno. Nic nás neroděli!“ Ne! Naopak se Ježíš od tebe odvrátil. A řekne: „Miloval jsi mne slovy, ale tvé srdce bylo ode mne daleko. Chodil jsi na shromázdění a nazýval jsi to ,kvalitním časem‘ stráveným se mnou. Ale nevěnoval jsi mi žádný intimní, osobní čas. Byl jsi se mnou málokdy, zřídka v mé přítomnosti. Neznám tě. Odejdi ode mne!“ „*Může panna zapomenout na své šperky, nevěsta na svůj svatební pás? Můj lid však na mě zapomíná po nespočetných dnech*“ (Jer 2, 32). „*Jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak*

slavným spasením“ (Žd 2, 3). Můžes říct, že miluješ Ježíše; můžes chodit do církve, kdykoli jsou otevřeny dveře. Ale hledáš Ho opravdu i ve volném čase? Kolik knih pohltíš – kolik časopisů a novin, jak mnoho televize a rádia – a doposud jsi nikdy nepomyšlel strávit čas s Kristem?! Drahá čas utíká! Brzy budeš stát před Ježíšem. A jak potom unikněš před Jeho soudem, když ti byla dárna příležitost Ho pozvat? *Mysli na ty národy, které prosí o Bible*. Staré ruské matky, které volají po Novém zákoně. Myslí na tisíce východoevropských pastorů a věřících, kteří nyní sedí a hltají Slovo, a pláčou nad tou slavnou pravdou. Potom se zamyslí nad svou vlastní Bíbí (pokud víte, kde jí máte) – a na to, jak ji zanedbáváte!

Kazatelé hledají své Bible na kázání. Učitelé nedělních škol je studují kvůli lekcím. Ale proč se k ní nevrátíme pro

občerstvující čtení, abychom byli posilněni svým Pánem? Proč si jí neotevřeme, abychom se od Něho naučili, naučili se milovat Ho? Bible je Ježíš – Boží slovo! Je plná zjevení Jeho srdce.

Všechno o Něm je tam odkryto. A já si myslím, že kdybys Ho opravdu miloval, kdybys očekával, že strávíš věčnost jako Jeho nevěsta, chtěl by ses o Něm naučit všechno, co můžeš!

Právě nyní začíná být mnoho křestanů značkováno ve svých vlastních duších. Snad jsi jeden z nich. Půjděs k soudu s těmito slovy, která tě označují jako zanedbávače Krista? Odmlít jsi Ho, neudělal sis žádný čas na modlitbu, nebo na Jeho slovo? Pokud ano, jak tedy unikneš?

Srdce mnohých bylo Pánem dobysto, ale nikdy Jím nebyli uspokojeni. Ježíši nestačí, že získá vaše srdce. On chce být uspokojením vašeho srdce. Přeče jen je zde mnoho věřících, kteří nebyli Ježíšem uspokojeni. Vždycky jsou nahoře nebo dole, podle vnějších okolností.

Tohle není vhodná nevěsta pro Ženicha. Ne, Jeho nevěstu musí zdobit určitá krásá, aby Ho okouzlila: „*Nebot král zatouží po tvé kráse*“ (Ž 45, 12). Ale co je to krásá?

Pravděpodobně jsi opěvoval krásu svatosti: „...*kланěтъ се Христу*“ (Ž 29, 2). Tato krásá je viděna Božíma očima; to je to, co v nás Ježíš vidí a okouzluje Ho to. V Jeho očích je to krásá. A Duch svatý promlouvá k nevěstě ve zlatě: „Jestliže odložíš stranou všechny věci, zapomeněš na vše jiná a ozdobíš sebe sama pro Něho – potom On bude toužit po tvé krásě!“ To znamená, že žádná práce, žádná osoba, žádný vztah nesmí přijít mezi vás!

Slyšel jsem říkat jednu zbožnou ženu, „Cím více je můj manžel zbožný, tím více mě přitahuje.“ Vskutku, v tomto je podstata zbožného manželství. A takéž cím více se ty vydáš Pánu, tím více přitažlivý a nádherný se pro Něho staneš.

„*Nebot král zatouží po tvé kráse*“ (Ž 45, 12). Jaká neuvěřitelná myšlenka: Ježíš nebude schopen být od tebe daleko! Ve skutečnosti hebrejský význam krásy zde zahrnuje slovo žádost (v dobrém slova smyslu). Vyjadřuje to silnou touhu. Jinak řečeno, Ježíš k tobě těsně přilne přetékající touhou po tobě! Ve svém životě jsem viděl mnoho svatob. Ale nikdy jsem neviděl stát ženicha vedle své nevěsty, usmívajícího se na ni a přemýšlejícího: „Ona je ted celá mál!“ Drahá, totiž je ta krásá, o které stále mluví. Náš Ženich se raduje, říká o své nevěstě, „Jsem zřítelnicí jejich očí. Raději stráví svůj čas se mnou, než s někým jiným. A to ji pro mě činí nádhernou!“

Já chci být nádherným v Ježíšových očích. Chci Ho chválit v ozdobě svatosti. On není pouze „první“ v mém životě, On je moje všechno. A Bible říká, že proto se ke mně sklonil. Vskutku, královna ve zlatě má vnitřní krásu, která ji činí nevýslovně krásnou, protože je zasvěcena svému Ženichu. On vidí za každou pochybnost. „Ona je celá moje – oddělena pro mne. Ona mě uctívá a podřizuje se mi. Jsem jediný v jejím životě, jediný střed její pozornosti. Ona si pro mne dělá čas, je uchvacena radostí v mé přítomnosti a touží být neustále se mnou. Jaká nádherná zasvěcenost!“

Na závěr vám chci položit důležitou otázku: Jestliže se tu noc Ježíš vrátí, chtěl bys být ve velkém svatebním průvodu, kráčejícím k trůnu? Nebo bys chtěl stát před žárlivým Milencem, který se od tebe odvráti? Náš Pán po nás touží, chce nás čas a pozornost a doposud jen nazírá, jak všechno svůj čas trávíme s jinými lidmi, věcmi. A to Ho zapaluje žárlivost! Přichází den, kdy svou žárlivost rozpálí proti všem, kteří se obracejí k marným modlám (Dt 29, 20). Vybuchne to v plameny soudu!

Drahý, až tento den přijde, vezme Ježíš tvoji ruku s potěšením a řeptem řecké: „Konečně jsme spolu! Tolik jsi po mně toužil. Dal jsi mi to nejlepší ze svého života – svůj čas a pozornost. Pojd, nechť jsme jedno!“

Nebo ti řecké: „Je mi líto, neznám tě! Říkal jsi, že mě miluješ, ale tvé skutky neodpovídají tvým slovům. Měl jsi čas na spoustu věcí – rodinu, přátele, děti, vnoučata, kariéru. Ale mě jsi zanedbával! Nikdy jsme si nebyli důvěrní; nikdy jsem nezískal tvou srdce. A teď je příliš pozdě!“

Jak před Ním v ten den obstoješ? Vše z tohoto světa spěje k ohni. Ale co tvé důvěrné přátelství s Ním? Budeš schopen před Ním stanout, protože jsi opustil veškerý svět a křížel jsi: „Ježíši, chci Tě znát!“

Svatý Duch ti právě ted našeptává: „Naslouchej – slyš! Zapomeň na všechno a začni nový dnešek. Jestliže jsi Jej úplně opominul, vyznej to svému nebeskému Otci. Číř pokání – a oddej cele své srdce svému Ženichu!“

Modlete se se mnou: „*Požehnany Boží Beránku, chci být ve Tvých očích nádherný. Odpust mi, že jsem tak mnoho času strávil nad čímkoli jiným, než s Tebou. A dej mi nové srdce k poznání Tebe. Chci růst v důvěrnosti s Tebou.*“

Dej Pánu celou oddanost – svůj čas, pozornost, myšlenky, finance – a On se bude starat o všechny tyto věci. Nebudeš o ně usilovat, jak to dělají pohané. On je opravdu přidá do tvého života. Pán zaslíbil, že se o tebe postará. A jestliže se k Němu obrátí celým svým srdcem, tak On s tebou a celou tvou rodinou bude chodit ve smlouvě. Tak Mu dej svou pozornost a celé srdce. Konej vše jako Jeho nevěsta – a budeš v Jeho očích nádherný!

David Wilkerson

UČITEĽ NÁRODOV J. A. KOMENSKÝ

Tento rok v marci sme si pripomenuli 430. výročie narodenia Jana Amosa Komenského (28. 3. 1592 v Uherskom Brode), ktorého celý svet pozná ako Učiteľa národotvora. Svojim dielom, názormi a pedagogickou činnosťou sa zaraďuje medzi najvýznamnejšie osobnosti pedagogiky. Aj keď celý svet slávi Deň učiteľov 5. októbra, na Slovensku a v Českej republike slávime Deň učiteľov 28. marca ako pripomienku narodenia J. A. Komenského.

Komenský dal svoj život bez výhrad do služby Bohu a všetky jeho myšlenky o výchove a vzdelení pramenia zo Božieho slova, ktoré je pravda a život. Výchovu si ceni nadovšetko. Jeho myšlenky o pedagogike sú živé a aktuálne aj v 21. storočí.

Hovorí: „Skloníť sa treba k práci, čo dáva ľuďom chlieb. Hlbšie sa však treba skloniť k matkám, ktoré dali detom život. Ale najhlbšie k učiteľom, ktorí z bytosti vychovali človeka, lebo fahšie je vrch preniesť, rieku zahatia a prinutí ju proti prúdu tieť, ako vychovať človeka s ľudským srdcom a dušou.“

O dieťati hovorí: „Dietia je ako úrodná pôda; ak ju kultivujeme, dá bohatú úrodu, ak ju zanedbávame, vyrastie z nej burina.“

Učiteľa prirovnáva k slnku, ktoré svieti, hreje, obžívuje a radostou napĺňa nielen žiakov a učiteľa samotného, ale aj celú spoločnosť.

V spise Informatorium školy materšké uvádzajú: „Obsah toho, k čemu má být mládež nevyhnutne vedena, je toto trojí víra a pobožnosť, mravy a cnoty, znalosť jazykov a všeľjakých lidských umení, a to pořádka, jak je tu pripomenuto, ne naopak.“

Pripomeňme si niekoľko stále aktuálnych myšlienok, týkajúcich sa vzdelenia:

„Aby sme boli mудri a spolu s nami aj celý svet, učme ľudí učiť sa, nie však, aby sa učili, ale aby vedeli; vedieť nie, aby vedeli, ale aby prikľadali ruku k činu...“

„Protielkom nevedomosti je vzdelenie, ktorým má byť v školách naplnená myšel; ale tak, aby vzdelenie bolo pravé, úplné, svetlé a pevné.“

„Dobrý učiteľ hľadá spôsoby, ako učiť, aby pramienky vedomostí vtekli do mysle prijemne, bez rán, bez násilia, bez nechuti.“

„Dieťa si do štyroch rokov osvojí dve tretiny všetkého, čo potrebuje pre život.“

„Teória bez praxe je neplodná, prax bez teórie je zaslepená.“

„Škola bez disciplíny je ako mlyn bez vody.“

„Považuj za nešťastný ten deň, ba dokonca i hodinu, v ktorej si sa o nič nepríčinil a nič nové si nepridal k svojmu vzdeleniu.“

J. A. Komenský s bázňou rešpektoval Boží zákon, a preto dokázať obstat vo všetkých vichroch života. Aj o ňom platí slovo Písma, keď hovorí: „Pamiatka spravodlivého je požehnaná.“ Komenský zostával verný Pánovi, a Pán sa o neho postaral takým spôsobom, že celý svet o ňom hovorí s úctou aj po 430 rokoch.

Pripavila E. P.

ODPUSTENÉ

V Evanjeliu podľa Jána nám Ježiš hovorí: „Amen, amen, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ (J 5, 24).

Grécke slovo, ktoré tu Ježiš používa pre *síd*, znamená v danom kontexte odsúdenie. Pán nám teda hovorí: „Ak vo mňa veríte, neokusíte odsúdenie, ale prejdete zo smrti do života.“ Písma nám veľmi jasne hovorí, že keď nám Pán raz odpustí naše hriechy, vymaže ich zo svojej pamäti.

„Ja, ja som ten, čo zotiera twoje previnenia kvôli sebe a nespomeniem si na twoje hriechy“ (Iz 43, 25).

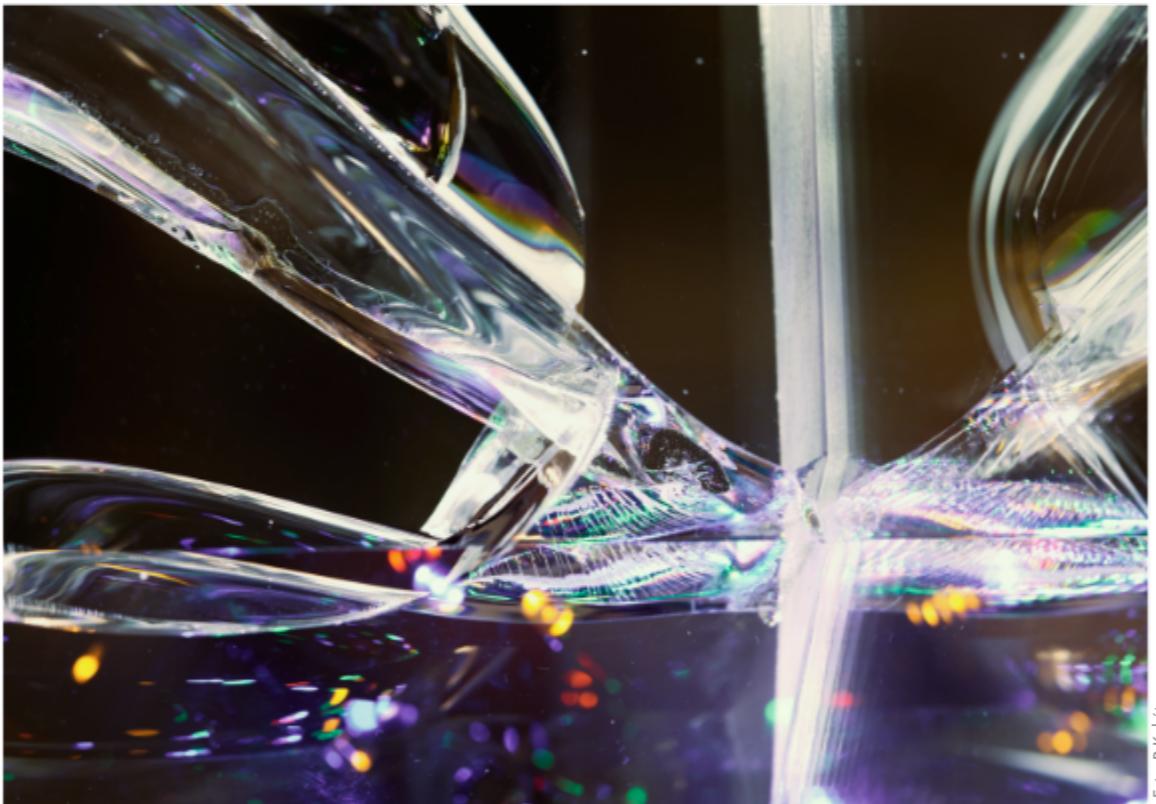
„... pretože im odputstím viny a na ich hriech nebudem viac spomínať“ (Jer 31, 34).

„... pretože sa zlútujem nad ich neprávostami a na ich hriechy si viac nespomeniem“ (Heb 8, 12).

„Zlútuje sa opäť nad nami, rozšliape naše viny a uvrhne do hlbín mora všetky naše hriechy“ (Mich 7, 19).

Toto sú dobré správy pre každého kresťana, ktorý sa už niekedy snažil vlastnými silami potlačiť túžby svojho tela. Kolkokrát si už Bohu slúbil, že tie svoje túžby prekoná? Kolkokrát si sa už pokúšal potešiť Pána porazením svojej žiadostivosti a zlozvykov, ale opäť si zlyhal?

Izaiáš nám hovorí, že Boh vezme naše previnenia a jednoducho ich odhadí preč. „Všetky moje previnenia si odhadol za chrbát“ (Iz 38, 17). To znamená, že Boh už nebude viac hľať na naše vyznané hriechy,

POSLUŠNOST

Užíváme-li slova „teologie“, činíme tak niekedy v hanlivém smyslu, s významom zbytečných náboženských a filozofických duchovných cvičení, ktoré pro život a víru věřícího nemají nosný význam. Tentokrát jí ale chápnu v nanejvýš kladnom smyslu jasného učení založeného na Božím slove, ktoré se systematicky a logicky zabýva relevantními položkami. V novozákoních se teologii rozumí prostě solidní biblické vyučování. Tato teologie neboli jasné biblické učení významou měrou souvisí s duchovním bojem. Duchovní boj si lidé často spojují s vnitřním osobním zápasem během přimluvné modlitby a s proklamacemi proti démonickým mocnostem padlých andělů. Oboji plati, ale měli bychom tu zmínit ještě jeden prvek – veřejné vyučování Božího slova.

„Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha silu bořit opevnění; boříme rozumování a každou povyšenost, která se pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušna Krista“ (2 K 10, 4–5).

V tom uvádění každé myšlenky do zajetí je jistě prvek osobní kázně, s níž máme ovládat svůj myšlenkový život. Mluví se tu však také o „boření rozumování“.

Týká se to spíše způsobu myšlení a uvažování, soustavy nesprávných představ široce zakořeněných v dané společnosti. Jde o myšlenkové systémy, ke kterým patří falešná náboženství, humanismus, sekulární společnost, různé filozofie, psychologie a politické ideologie. Tyto myšlenkové systémy mohou držet tisíce, ba i milióny lidí v zajetí.

K témtu pevnostem mohou patřit i populární a v církvi přijímané chyby v teologii a výkladu Bible. Je-li mezi upřímně věřícími masově rozšířeno čtení a vyučování Bible, které se děje v nesprávném teologickém rámci, může nastat situace, že se tito věřící stanou obětí podvodu, dojde k jejich oslabení a upadnou do zajetí neprátele.

K našemu duchovnímu boji patří i správné (a veřejně) vyučovat Bibli takovým způsobem, že to bude bořit myšlenkové systémy, které drží v poutech lidi kolem nás. Myšlenkové systémy tohoto tohoto stojí v oponici proti poslušnosti Ježíše. Správné vyučování buduje základ pro víru a poslušnost.

Jedním z nejdůležitějších slov je přitom právě „poslušnost“. Biblické vyučování není spekulativní a teoretické, nýbrž obraci se k posluchači s okamžitým požadavkem, aby zaujal poslušný postoj. Společným jmenovatelem správného vyučování je právě to, že vede k poslušnosti ve víře. Společným jmenovatelem falešného vyučování je, že posluchače odvádí od poslušnosti víry.

Duchové klamu budou napomáhat teologii, která není zaměřena na poslušnost. K našemu duchovnímu boji patří zasadit teologii a biblické učení opět do rámce poslušnosti Mesiaše, kterou nám demonstruje kříž.

Správné biblické učení tedy známená „opravu“ populárně přijímaného nesprávného způsobu uvažování. Biblické vyučování, které opravuje podvody, je něco jako duchovní boj prováděný učitelem, který tím boří plané argumenty oponující poznání Boha.

Ještě dodatek k osobnímu myšlenkovému životu: zápasí-li někdo s bezbožnými myšlenkami, bývají tyto myšlenky obvykle spjaty s jeho emocemi. Jak ale spoutat své myšlenky? Jak přemoci své pocity? Odpověď opět najdeme ve slově „poslušnost“. Poslušnost je věc, která není závislá na pocitech. Soustředím-li se na poslušnost, pak mi nebude vadit, když se třeba mé pocity ubírají opačným směrem. Jinými slovy – zaměřím své myšlenky na poslušnost.

Odvářím se od způsobu myšlení, který vyžaduje, abych myšlenky utvároval svými emocemi, k takovému myšlení, které ve mně utváruje závazek poslechnout bez ohledu na to, co cítím. V duchovním boji zvítězím tehdy, když se mé myšlenky obrátí od emocí k poslušnosti.

Ašer Intrater

už ich vôbec nebude brat do úvahy.

Ak Boh zabudne na naše hriechy, prečo my nie? Ak sú už všetky naše hriechy zmyté Kristovou krvou, prečo zakaždým dovolíme diablu, aby vyhral bol nejaké fažívé previnenie z našej minulosti a chrstol nám ho rovno do tváre?

Očistujúca, odpúšťajúca moc Kristovej krvi je predsa nekonečná, stačí na všetko. Táto nádherná pravda nám umožňuje žiť život víťazov!

David Wilkerson

ODLESK VĚČNOSTI

Niekedy, o zimní dovolené, navštěvují modlitebnu v Mladkove, což je vesnička ve východočeských horách. Tuto modlitebnu jsem pomáhal stavět a tak znám příběhy některých lidí, mohu je sledovat, mohu se sem vrátit. Je zde společenství křesťanů, jehož vývoj vděčně pozorují. Na počátku tu byl pouze jeden člen.

Ale do Mladkova jezdívám především kvůli setkání poutníků, s nimiž jsem putoval minulá léta po horách. Schází se tu už celé rodiny, včetně dětí. Mnozí se ještě vzájemně neznají. Nejsme jedna uzavřená parta. Je krásné se znovu vidět, společně popovídá a seznámostí se, vyjet na běžky, promítat si fotografie a společně se účastnit nedělních bohoslužeb (i když ne všichni jsou křesťané).

Mám tu akci velmi rád. Michají se mi tu vzpomínky nedávne s dálvými, rádi se vidíme. Mám tu sešlost natolik rád, že ji někdy považuju za jeden z mnoha odlesků „nebe“. O nebi z Písma víme, věříme, ale i intuitivně tušíme, že nám bude spolu s Pánem Bohem dobré. Několikrát jsem na to v těchto dovolenkových dnech musel myslit. Třeba když jsem jel sám na běžkách krajové zasněženými lesy, když jsem oprášoval staré vzpomínky, když jsem navštívil svého šťastného kamaráda, kazatele, jemuž Pán Bůh připravuje pohádkový „důchod“. Sám mi říkal, že si už nyní připadá jako v nebi.

O tom nebeském místě se píše v knize Zjevení Jana. Jeden verš za všechny si dovolují vybrat: „Nocí tam již nebude a nebude potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků“ (Zj 22, 5).

Takové chvíle do našich dnů přicházejí a je to taková malá ochutnávka budoucnosti. Takové chvíle mají povahu milosti, tedy přijdou samy od sebe a přicházejí nečekaně. Ve chvílích radostních i smutních. Takové chvíle vracejí člověku radost do života a dělají novou naději. Přejí z celého srdce vice takových odlesků věčnosti sobě i vám. Nyní se však musíme vrátit do všední reality, která nás přemáhá a kterou předkládáme Bohu na modlitbách.

Za co se modlit?

Děkujme za Boží lásku v Kristu zjevenou a potvrzenou.

Děkujme za vše, co nám Pán Bůh dal a co pro nás připravuje.

Předkládejme Bohu zarmoucené rodiny, které prožívají smutné chvíle.

Prosme za napjatou mezinárodní situaci na východě.

Prosme i za všechny světové vládce.

Prosme za lékaře, za nemocné.

Modleme se za ty, kteří onemocněli i jinak než covidem.

Petr Kučera

PAVOUČÍ SÍTĚ

Pro mnoho lidí je pavučina něčím odporným, ale chemik Harald Binder naopak mluví o high-tech produktu. Výsledek je natolik mnohabarevný, že konec je zřejmý: Pavučina je božskou vizitkou.

„Jako chemika mne vždy nejprve nadchlo, že pavouk může produkovat zcela rozdílné kvality vlákn,“ bilancuje Harald Binder, chemik a spolupracovník studijního společenství „Word a vědění“. „A vlastnosti materiálu, které jsou pro nás jako chemiky výzvou, jsou hodně napodobování. Produkují materiály, které ještě nejsme schopni takto dát dohromady.“

Pavučina je high-tech produkt. „Pavučina má kombinace vlastností, které jsou unikátní. Má například neuveritelnou odolnost proti přetření, když se na přičném řezu natáhne. A má obrovskou zatížitelnost. Když člověk například pozoruje pavouka, který se spouští po vlákně po svojí bezpečnostní niti, nezačne se otáčet, jak se tomu děje například u horolezce, který spadne do lana. Ten začne rotovat. Toto se u pavouka nestane, protože toto vláknko se nezkroutí.“

Vězí za tím genialita

Harald Binder

Že za tím stojí nějaký Stvořitel (tvůrce), „je pro mne lehce srozumitelná myšlenka, protože jako chemik vím, že když musím vyrábět materiály, které mají určité vlastnosti, je to výzva, která vyžaduje hodně znalostí a zkušeností, velkou zručnost v laboratoři a plánování.“

To, co můžeme vidět u pavouků, „jsou materiály, které mají o hodně výraznější kombinace vlastností. Pokud se nespokojím s tvrzením, že je to jednoduše tak, a přemýslím, jak takovýto malý živý tvor, kterého jednoduše odstraníme vysavačem, protože se nám nelibí v rohu pokoje, umí vytvořit tak komplexní materiály, přivede mne to pak k údivu a vzbudí ve mně myšlenku na to, co za tím vězí. Pro mne se to velmi dobře shoduje s myšlenkou, že je tu nějaký Tvůrce, který nevyzkoušel moc věcí s náhodnými kombinacemi, ale který má od začátku jasnou představu a který pak tyto věci – také detaily – odpovídajícím způsobem vytváří (koncipuje).“

Jeden pavouk, sedm vláken

K tomu by mohly být kompletně k dispozici četné věci. „To, co mne přivádí k údivu, je, když si vezmeme například normálního zahradního pavouka kržáka. Pokud dnes víme, umí vytvořit (koncipovat) sedm různých pavučin. To znamená, že produkuje určitou kvalitu vlákn, aby zamotal a zakonzervoval svou kořist – jako potravinářská fólie.“

PADL DO RUKOU LUPIČŮ

Svět je Boží stvoření. Žel, většina lidí nechce Bohu sloužit, a proto se dostali do závislosti na satanovi. Ježíš Kristus nazývá tohoto velkého odpůrce „vůdcem tohoto světa“ (J 12, 31). Proto se nemusíme divit, když ve světě jakoby „padneme do rukou lupičů“ a utrpíme zranění. Přitom myslíme zvláště na poranění duše. To mohou být škody, ke kterým jsme sami vůbec ničím nepřispěli. Tvrde zážitky chybějící náklonnosti v dětství, odmítnutí, kterého se nám dostalo, zneužití a podobné věci nám mohou zasadit rány, které s sebou často nosíme velmi dlouho, protože se težko hojí. V Lukášově evangeliu čteme: „Ježíš se ujal slova a řekl: Jeden člověk se ustoupil z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů.“

Ti ho svlékli, zbili, nechali ho tam polomrtvého a odešli“ (Lk 10, 30). Uvedený verš pochází ze Slova o „milosrdném Samařanovi“, který vyprávěl Pán Ježíš Kristus. V něm dále čteme: „Přistoupil, na jeho rány nalil olej a víno a obvázal je, položil ho na svého mezka, zavezl do hostince a

jiné vlákno použije, aby vytvořil lapací spirálu své sítě, pomocí které chytá svoji kořist. „To jsou věci, které jsou tak jemně naladěné, například lepkavá spirálová vlákna v jeho sítě, na něž nanáší malé lepkavé kapky. Ty se starají o to, aby polapený hmyz zůstal viset v sítě alespoň tak dlouho, dokud je tam pavouk a může kořist přemoci. Ale tato lepivost – když se dnes v chemii zabýváme lepidly, pak je to velká výzva za přírodních podmínek, když prší, je velmi vlhká a potřebuji jiné lepidlo, než v horkém slunci. A toto všechno pavouk má. Tato lepidla fungují. Tepře před nedávnem byly na toto téma provedeny studie, jak se tato lepidla svojí kompozicí mohou adaptovat tak, že jsou funkční. To je neuvěřitelné.“

Pavučina jako božská vizitka

Byl by specialista v chemii ve výrobě lepidel. „Kdybychom tu měli pavouka, který by svoje know-how uměl oznámit, bylo by to skvělé.“

Pavučina je ale vizitkou pro stvořitele. „Myslím, že člověk to může vidět zcela zřetelně jako odkaz, kde může zahlednout znamení jako podle plánu: Odkazuje na něco jiného, na koncept, a tím na někoho, kdo nějaký koncept udělá. Pro mne jako pro křesťana není problém, že je to odkaz na Stvořitele. A přesto jí nemohu pozorovat, aniž bych si nepoložil takové otázky, kdo nebo co za tím vězí?“

K tématu:

«*The Riot and the Dance*»:
Nový dokumentární seriál
oslavuje Stvořitele a dílo

Autor: Daniel Gerber

Zdroj: Livenet
Překlad z německého
originálu: Mgr. Šárka
Zemanová

unsplash.com/@ddsektion

unsplash.com/@bakutroo

postaral se o něj“ (Lk 10, 34). Při použití těchto slov na naší životní realitu smíme poznávat slab Božího Syna, že se chce laskavě starat o nás a o naše zranění.

To nám dává odvahu jít se všemi svými zraněními k Němu. S těmi, které nám zasadili druzí, i s těmi, která jsou následkem naší vlastní vin. Ježíš chce odpustit a uzdravit.

Prameny:Dobrá setba

PRECEPT MINISTRIES SLOVAKIA

Rozhovor s koordinátorem služby Precept Ministries Slovakia bratom kazatelem Darkom Kraljikom
www.preceptslovakia.estranky.sk

kníh: pre deti i pre dospelých; pre manželské poradenstvo, pastoráciu i učenictvo; štúdium biblických kníh, pre oblasť služby v sociálnych médiach.

Po druhé v tom, že mnohí kazatelia z BJB i mimo, misijní pracovníci či pracovníci v našich zboroch zo Slovenska, Čech i zo slovenských zborov zo Srbska mohli absolvovať rôzne semináre v Rumunsku, a tak byť pripravení využívať a rozvíjať túto službu na rôznych úrovniach vo svojich cirkevných zboroch či na misijnom poli...

Po tretie v tom, že Pán zabezpečoval aj finančné potreby na pokrytie tejto služby, predovšetkým vydávanie materiálov, a že na hraniciach požehnal transport tisícov kníh z Rumunska na Slovensko...

Čo považujete za najväčší zázrak v priebehu tejto služby?

Pokiaľ ide o moju službu na Slovensku i v spolupráci s koordinátormi z okolitých krajín, vnímam ako veľký zázrak to, že sa nám podarilo zorganizať, tak povediac pár dní pred pandémiou, z Božej milosti na chate v Račkovej doline medzinárodnú konferenciu budovania vodcov v tejto službe a odštartovať novú službu v oblasti strednej Európy a Balkánu: Precept Leader Academy. Zázrakom je už to, že táto služba, napriek mnohým prekážkam, stále pretrváva a môže sa rozvíjať.

Ako sa zmenil život ľudí, ktorým služíte?

Zmeny, ktoré pozorujem v živote ľudí i tých, ktorí stojia v tejto službe, sú také, že ľudia si zamíľovali Božie slovo, majú radosť zo Slova; že Boh svojím Slovom mení životy ľudí; ľudia sú zakoreňovaní Slovom v Kristovi a sú stabilnejší vo vieri i v službe, zostávajú v Slove a Slovo zostáva v nich a tým viac zostávajú v Kristovi. Sú pripravovaní pre službu a zapájajú sa do služby.

Čo pre Vás osobne znamená slúžiť týmto spôsobom?

Stát v tejto službe znamená pre mňa osobne okrem iného aj to, že sám musím veľa času stráviť nad Slovom, aby som mohol iných vyučovať a viesť skríze štúdiu Božieho slova. Ľudí môžeme viesť iba potiaľ, pokiaľ sme sami došli.

Taktiež to znamenalo (pred pandémiou) veľa cestovať,

teraz veľa ZOOM stretnutí, ale aj mnoho vzácného

spoločenstva s tými, ktorí milujú Pána a Jeho slovo.

Aká je Vaša najväčšia výzva? Najväčšou výzvou je pre mňa získať ďalších ľudí pre túto službu, ľudí z našich zborov nadšených pre Pána a Jeho slovo, ktorí by boli schopní a ochotní ďalej verne stáť v tejto službe či v službe detom a dorastencom, mladým, v službe ženám, mužom, v oblasti predmanželského a manželského poradenstva. Snáď najväčšou výzvou je získať pre túto službu kazatelia v edúcich zborov. Vďačný som za každého jedného z nich a verím, že Pán bude pridávať ďalších, aby aj v našej generácii „**slovo Pánovo bezálo**“ – preklad prof. Roháčka (2Tes 3, 1).

Rozhovor s bratom kazateľom a koordinátorom služby Darkom Kraljikom viedla Marie Horáčková.

V čom konkrétnie vidíte Božie konanie počas celého obdobia Vašej činnosti v tejto službe?

Božie konanie vidíme v mnohých oblastiach:

Po prvé v tom, že pridával spolupracovníkov, ktorí pomáhali s prípravou materiálov, s prekladom... a aj vďaka tomu sme mohli za toto obdobie vydať 16

KRÍŽ A KRÍZE

Nedal sa prehliadnúť, zdálo sa majestátne týci proti oblohe, a tak sme vyrazili tým smerom. Bol som s priateľom na fotovýlete a táto odbočka od našej trasy bola pre nás veľkým duchovným obohatením. Dovtedy som o tomto kríži nevedel. Je to najvyšší kríž na Slovensku. Jeho výška dosahuje 27 metrov. Rozpätie ramien je deväť metrov. Kríž bol postavený v roku 2000 na slávu Ježiša Krista pri priležitosti jubilea Jeho narodenia, a preto sa aj volá „miléniový kríž“. Pozoruhodné je, že v mieste, kde sa krížia ramená kríža, je z prednej a zadnej časti umiestnený reliéf s priemerom dva metre. V jeho strede je päť holubíc, ktoré symbolizujú päť svetadielov – teda celý svet, a po obvode je nápis: **KRÍSTUS VČERA, DNES, NAVEKY.** Biblická pravda vystihnutá v štyroch slovách.

Netuším, prečo je tá výška 27 metrov, ale možno táto veľkosť kríza skryte poukazuje na veľkosť utрzenia Pána Ježiša, veľkosť Bozej lásky a veľkosť a nekonečnosť Bozej milosti, ako to vyjadrujú tie štyri slová. Hoci tento kríž nie je drevený, ale murovaný, nič to nemení na jeho význame, že na kríži Boží Syn zmieril človeka s Bohom. Nestačí o tom len vedieť, aby som si to mohol privlastniť, musím za svoje previnenie voči Bohu priyat zástupnú obet Pána Ježiša. Ked som stál pod krížom, moju mysel zamestnávali malé jednoduché kríže, ktoré tam osadili v roku 2009. Je ich štrnásť a vraj symbolizujú štrnásť zastavení Pána Ježiša na krížovej ceste. Ja som si ich však pretransformoval na naše, ľudské kríže v zmysle slov podľa evanjelia Matúša 16, 24. Pán Ježiš povedal svojim učenikom: „Ak niekto chce ísi za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma! Každý nesieme svoj kríž, bremeno života a zdá sa nám, že ten naš je tažký. Najtažší je vtedy, keď sme si jeho tažobu privideli sami tým, že sme zhresili a následky hriechu s nami putujú, alebo tým, že sme urobili zlé rozhodnutia a neposlúchli sme rady Božieho slova. Ked sa porovnávame s druhými, zdá sa nám, že majú všetko ľahšie. Netrápia ich choroby, v rodine nemajú problémy, nemajú finančné tažkosti a tak by sa dalo ešte v mnohom porovnávať. Až ked spoznáme niekoho, ktorého bremeno je oveľa tažšie ako naše, nás kríž odrazu prestane byť taký tažký. Vlastne ani ten najtažší kríž, ktorý človek nesie, sa nedá porovnať s krížom, ktorý musel niesť nás Spasiteľ. Tá veľkosť

PÁN JEŽÍŠ PŘEMOHL SMRT

„Jako Kristus vstal z mrtvých slávou Otcovou, abychom tak i my chodili v novotě života“ (K 6, 4b).

Budeme přistupovat povrchně a lhůtější k jedné z největších pravd evangelia, když život v moci vzkříšeného Krista je pro růst víry a pro budování sboru nevyhnutelný? Čím čerstvější zkušenosti máme z vítězství Pána Ježíše nad svým hříšným myšlením, zlými pohnutkami a návyky vlažného křesťanství, tím živější a odvážnější bude naše víra. Pán Ježíš přemohl smrt, vrátil životu jeho původní kvalitu a daroval nám věčný život. Ale On zvítězil i nad hřichem, a tím nám z milosti daroval dobrý a plnohodnotný tělesný život. Čím lépe budeme poznávat moc vzkříšeného Krista v denních vztazích k lidem, které milujeme, ale i k těm, které se učíme milovat, tím svobodnější a radostnější

bude náš nový život. Čím

blíž a důvěrnější známe
Pána Ježíše jako vítěze nad
naším vztahem k penězům,
k majetku, k tomuto světu
a uvolníme ve svém srdci
místo pro hodnoty Božího
království, tím
blahoslavenější bude

náš život.
Když je nový život jen
hluboko v našem
podvědomí, ale nevidí ho
a neznají nás blížní, pak
je marné naše zvěstování.
Duchovní obnova
pokračuje jen tam,
kde evangelium zůstalo
evangeliem, kde dobrá
zvěst o spasení v Kristu
vede k novotě života.

Heinrich Christian Rust

s Spasiteľ. Ta veľkosť križia a malých križov to pekne vystihuje. Zo všetkého najdôležitejšie je, že ten náš križ nemusíme niest' sami, ale pomáha nám ho niest' Pán Ježiš.

V. Malý

TRAGICKÉ MYSTÉRIUM HŘÍCHU

„Amen, pravím vám, jeden z vás mě zradí“ (J 13, 21).

Máme před sebou jeden z nejnepochopitelnějších příběhů v dějinách lidstva. Ježíš je znepokojen, otřesen v duchu, když se s konečnou platností rozhoduje o Jidášově zradě. Ale projevuje mu zvláštní pocit přítele tím, že mu podává kousek chleba, který před tím namočil v omáčce z datlí, hrozinek a kyselého vína. Učedníci zjišťují, kdo má zradit, ale nedochází jim, že to bude právě ten, který dostal zvláštní vyznamenání, jako velmi dobrý přítel. Jidáše tento poslední pokus o záchrannu vybíčoval k ještě větší nenávisti a zcela se otevřel Satanovi. I když je Jidáš dobrovolným zrádcem, Ježíš není nějaká pasivní oběť neštastných okolností. Chová se jako Pán situace a rozkazuje: „Co chceš vykonat, vykonej rychle!“ Zrada bolí a zklamání se v příteli, který se stal nepřítelem, je často větší než fyzické utrpení. Ježíš kvůli nám vytrpěl každý druh bolesti. Jeho láska nemá hranic. To nám připomíná, že pro tento svět neexistuje jednoduché vyřešení problémů prostřednictvím bezbřehé lásky. Musí existovat soud. Trest a peklo, neboť ne všichni se dají přesvědčit láskou. Ještě jedna připomínka: Vážně a usilovně se modlete, aby se jidášovské postoje a činy neobjevily v nás. Nejsou to jenom „ti druzí“, kteří dělají takové věci.

Prameny: Slova života, čtení na každý den

O ČEM JSI VŽDY SNIL

ikdo jiný neměl větší právo cítit se ukřivený, a přece nikdo nebyl radostnější než on. Jeho původním domovem byl palác. Tačilo, aby mávl rukou a měnily se dějiny. Jeho jméno znali po celém světě, dokud ho nezabili. Všude byl vážený a uznávaný. Měl vše bohatství, moc, respekt. A najednou neměl nic. Ti, kdo studují jeho život, nemohou pochopit. Historikové jsou v rozpacích, když mají světlit jeho život. Jak může král v jediném okamžiku všechno ztratit? Ještě před chvílí byl králem a hned nato se jako chudák citil na pokraji býdy. Jeho lůžkem byla v nejlepším případě propůjčená postel, ale většinou to byla jen tvrdá zem. Nikdy nevlastnil ani ten nejzákladnější dopravní prostředek a jeho jediným příjmem, na němž byl závislý, byly milodary. Občas se háhnel hlad syrovým zrním nebo si utříhl ze stromu ovoce.

Věděl, co znamená nemít střechu nad hlavou, když prší nebo je zima. Věděl, co je být bez domova. Ve svém království byl vážený, nyní je zesměšňován. Jeho sousedé se ho dokonce snažili zbít. Někteří se na něho dívali jako na pomateného, jeho rodina měla snahu udržet ho doma. Ti, kdo ho nezesměšňovali, se ho snažili využívat. Chtěli se větrít do jeho přízně. Očekávali od něho pomoc. Žádali od něho zázraky. Stal se magnetem. Chtěli s ním být viděni – ovšem jen do té doby, než vyšel z módy. Potom hledali cestu, jak se ho zbavit. Obvinili jej z činu, který nikdy nespáchal. Podplatili svědky, aby proti němu svědčili. Porota byla ovlivněna v jeho neprospěch. Nedostal žádného obhájce. Soudce pod tlakem veřejnosti rozhodl o trestu smrti. Byl popraven. Odešel tak, jak přišel. Bez haléře. Pochovali ho do vypůjčeného hrobu a jeho pohřeb financovali jeho soucitní přátele. A tak, i když mu kdysi všechno patřilo, zemřel bez jakéhokoliv majetku. Měl právo cítit se ukřívdený. Měl právo být uzavřený. Měl právo stát se rozhněvaným mužem. Ale nestal se. Rozdával radost. Lidé se k němu sbíhali, kdekoliv se objevil. Děti ho chtěly vidět. Zástupy se neshromážďují, aby poslouchaly nářky. Zde se davy praly, jen aby ho mohly slyšet. Proč? Byl radostný. Byl radostný, i když byl chudý, i když ho odmítali, i když ho zradili. Byl dokonce radostný, i když visel na popravčím kříži s probodenýma rukama. Ježíš představoval

rdohlavou radost, která odmítla ohnout se ve větru těžkých koušek, která se bráníla bolesti a zakořenila hluboko do čnosti. Možná se to od něj naučili lidé, kteří prošli velmi žídkými zkouškami, je to jediné místo, kde se to můžeme naučit my. Jaký je to druh radosti? Co je to za radost, že dokáže dorovat i nejhorším situacím? Kde je zdroj toho, co poráží blest? Říkám tomu svaté potěšení. Je svaté, protože epochází ze země. Vše, co je svaté, je Boží. A tato radost od Boha. Je to potěšení, protože potěšení může uspokojit dřevkavit. Potěšení, to jsou betlémskí pastýři tancující radostí a jed jeslemi. Potěšení je Marie pozorující Ježíše, jak spí na slámě. Potěšení je bělovlásý Simeon chválící Boha. Potěšení je Josef učící Stvořitele, jak držet kladivo. Potěšení je pohled na Ondřejovu tvář při hromadě jídla, která neubývala. Potěšení je svatební hosté obdivující víno, které ještě před chvílí bylo vodou. Potěšení je sledovat Ježíše procházejícího se po vlnách,

jakoby se procházel ve městě v parku. Potěšení je vdova, která při oslavě vzkříšení svého syna podává jídlo, připravené pro účastníky jeho pohřbu. Potěšení je malomocný, který místo holé kosti vidí svůj prst... je to chromý, který se živí atletikou. Potěšení je Ježíš, dělající nemožné věci nepochopitelnými způsoby: uzdravení slepého slinou, placení daně penězi, které našel v rybě, zmrtvýchvstání a převlečení se za zahradníka. Co je to svaté potěšení? Je to Bůh dělající věci, které by bohové nedělali ani ve tvých nejsilnějších představách: nosit pleny, jezdit na oslu, umývat druhým nohy, projíždět se v bouři po jezeře. Potěšení je den, kdy narklí Boha, že užívá příliš mnoho zábavy, že navštěvuje mnoho večírků a že venuje příliš mnoho času zástupům přátel ve veselé společnosti. Potěšení je plná denní mzda vyplacená dělníkům, kteří pracovali méně než hodinu... otec, který musel odstranit prasečí zápach ze zad svého syna... pastýř, který pořádá oslavu, protože našel ztracenou ovci. Potěšení je nalezená perla, rozmnožený talent, prosící chudý a kriminálník v nebeském království. Potěšení je údiv na tváři těch, kdo byli z ulice pozváni na královský banket. Potěšení je samařská prostitutka s velkýma očima, která nemohla údivem ani promluvit, když pomalu odcházela z náměstí plného odhozených kamenů... je to k smrti vyděšený Petr, nořící se do studené vody, protože chtěl být co nejrychleji u toho, kterého zapřel. Svaté potěšení je dobrá zpráva, která vchází zadními vrátky tvého srdce. To je to, o čem jsi vždy snil, ale nikdy neočekával. Je to uskutečnění něčeho, co bylo příliš dobré, než aby se to stalo. Svaté potěšení je mít Boha jako svého hlavního útočníka, právníka, otce, svého největšího fandu a svého nejlepšího přítele. Bůh po tvém boku, ve tvém srdci, před tebou a chránící tě i zezadu. Je to naděje, kde ji nejméně očekáváš. Květina na pustém chodníku života. Je svaté, protože přichází pouze od Boha. Je to potěšení, protože nadchne. Protože je svaté, nemůže být ukradeno. A protože je potěšující, nemůže být předpovězeno. Byla to právě ta radost, která šla napříč Rudým mořem. Byla to právě tato radost, která zbortila hradby Jericha. Bylo to právě toto tajemství, které způsobilo, že Marie začala zpívat. Bylo to právě toto překvapení, které rozjařilo Velikonoční ráno. Je to Boží radost. Je to svaté potěšení. A právě toto svaté potěšení Ježíš slíbuje v Kázání na hoře. Slíbuje to devětkrát. A slíbuje to různorodému zástupu: „Chudí v duchu.“ Žebráci v Boží kuchyni.

„Ti, kdo pláčou.“ Anonymní hříšníci, kteří jsou zajedno v tom, jak se představují: Dobrý den, já jsem já. Já jsem hříšník. „Tiší.“ Klavíry z bazaru, na které hraje Van Cliburn. Protože je tak dobrý, nikdo nepozná, že některé klávesy chybí. „Hladovějící a žízníci.“ Opuštění sirotci, kteří znají rozdíl mezi snídaní v televizi a bohatým vánočním hodem. „Milosrdní.“ Vítězové Binga, kteří se dělí o výhru se svými nepřáteli. „Čistého srdce“. Doktoři, kteří milují malomocné a jejich chorobou se nenakazí. „Pokojní.“ Architekti, kteří stavějí mosty ze dřeva římského kříže. „Pronásledovaní.“ Ti, kdo neodtrhnou svůj zrak od nebe, i když procházejí peklem na zemi. Těmto lidem slibuje Bůh zvláštní požehnání. Nebeskou radost, svaté potěšení. Tato radost není něco levného ve výprodeji. Co Ježíš slibuje, to ti nemá nahnat husí kůži, ani tě dopingem vyburcovat k nějakému výkonu. Matouš v páté kapitole popisuje Boží radikální rekonstrukci tvého srdce. Sleduj ten postup: Nejdřív uznáme, že něco potřebujeme – jsme chudí v duchu. Dále litujeme svou soběstačnost – pláčeme. Přestaneme dávat příky pro útok a raději předávámé velení Bohu – jsme tiší. Jsme tak nadšeni Boží přítomnosti, že po něm více a více toužíme – hladovíme a žízníme. Čím více s ním jsme, tím více se mu podobáme, a proto odpouštíme druhým – jsme milosrdní. Změníme svůj pohled a postoj – máme čisté srdce. Milujeme ostatní – jsme šířiteli pokoj. Nesnášíme nespravedlnost – jsme pronásledovaní. Není to nějaká formální změna, je to zničení staré budovy a postavení nové. Čím radikálnější je tato změna, tím větší radost prožijeme. A stojí to za to, protože prožijeme radost Boží. Není to náhoda, že stejným slovem, kterým Ježíš slíbil svaté potěšení, popisuje Pavel Boha: Požehnaného Boha... požehnaný a jediný vládce... Toto potěšení máš na dosah. Od této radosti tě dělí jen jedno rozhodnutí.

Max Lucado

KDO SE BOJÍ BOHA, NEBOJÍ SE LIDÍ

Jeremiáš řekl: „Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho! I ti, kteří se mnou žili v přátelství, čihají na můj pád. Snad se dá svést a zmocníme se ho a pomstíme se na něm! Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba, nezapomene se na ni. Hospodine zástupů, který zkouší spravedlivého, který vidí ledví v srdce, kěž užřím tvou pomstu nad nimi, nebot tobě jsem svěřil svou pří. Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!“ (Jer 20, 10–13)

Tento úryvek patří do dalšího Jeremiášova vyznání. Prorok nejprve vyléval svoji stížnost vůči Hospodinu, který jej přemluvil a přemohl, aby se stal jeho poslem. Kvůli tomu se stal terčem posměchu a úkladů, a proto může zvolat právem: „Hrůza ze všech stran.“ Jeremiáš je ten, který trpí: „vinou Boží a lidí“. On je tragickou postavou par excellence! Avšak Bůh je ve skutečnosti na jeho straně jako mocný bojovník, ne jako nepřítel, ačkolи zpočátku to tak mohlo vypadat. On je ten vítěz, který se ho zastane. Proto neklopýtne Jeremiáš, ale spíš jeho nepřátelé. I oslovení „Hospodine zástupů“ (tj. vojsk) podtrhuje, že tento Bůh není bezmocný, ale silný a mocný. Jemu Jeremiáš předkládá svoji pří. V tomto verši Hospodin tedy vystupuje jako soudce, který zkouší spravedlivého (tj. Jeremiáše), zkoumá jeho srdce i ledví (obojoj obojoj označuje sídlo citu, ale i myšlenek a úmyslů) a má rozhodnout pří. Jeremiáš je si jistý, že je spravedlivý (tj. že se nezachoval nevěrně vůči Hospodinu a jeho Slovu), proto žádá pomstu. Zatímco „nepřátelé“ se chtěli pomstít Jeremiášovi, On touží, aby oni zakusili pomstu, tentokrát od Boha. Jeremiášova slova mohou znít nepřijatelně pro křesťana. Je třeba si však uvědomit, že je už chvályhodný jeho postoj, že svěřuje svoji pří do Božích rukou. Dále je dobré si všimnout, že postoj „milovat nepřátele a zehnat těm, kdo proklínají“ je možný teprve v sile Kristovy bezvýhradné lásky. Jeremiáš uvažuje ještě v kategorii ryzy spravedlnosti (zly skutek – pomsta). Toto vyznání končí hymnem chvály. To je zvláštní, jak může končit nárek chválou? Že by prorok již zakusil osvobození? Spíš je to vyznání víry, která je si jista Boží pomocí. Ve víře Jeremiáš chváli Boha, který je věrný a nezklame, proto vysvobodí ubohého (míněn je prorok sám) z ruky zlovolných nepřátel.

Vyslyš mě, Hospodine, ve své veliké lásce.

Pro tebe, Bože, jsem snášel potupu, pohana pokryla mou tvář. Svým bratrům stal jsem se cizincem, synům své matky neznámým. Nebot mě stravuje horlivost pro Tvůj dům, padají na mě urážky těch, kdo Tě urážejí. Já se však, Hospodine, obracím modlitbou k Tobě, v čas milosti, Bože! Vyslyš mě ve své veliké lásce, věrně mi pomoz! Vyslyš mě, Hospodine, Tvá láska je dobrotivá, obrať se ke mně se svým nesmírným slitováním.

V evangeliu podle sepsání Matouše Ježíš řekl svým apoštolum: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světě, a co uslyšíte v soukromí, hlásejte se střech! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zabudit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halí? A ani jeden z nich nespadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy. Máte větší cenu než všechni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“ (Mt 10, 26–33).

Máme tu pokračování Ježíšovy řeči k apoštolum. Celý úryvek

je nesen úvodními slovy: „Nebojte se lidí.“ Všechny následující výroky motivují k nebojácnému zvěstování Krista, navzdory nepřijetí a úkladů ze strany lidí. Je nesmyslné podlehnout strachu, protože Bůh se stará a pečeje o učedníky (vrabci, vlasy na hlavě), je třeba překonat strach myšlenkou na Kristovo přiznání u „nebeského soudního dvoru:“ Positivní je přiznání učedníka ke Kristu, to nese přiznání Krista k učedníku, negativní je zapření učedníka a to nese Kristovo zapření učedníka. Evangelium, dosud zahalené a ponechané v tajnosti, má být zvěstováno skrze hlásání učedníků. Toto veřejné hlásání je jistěm způsobem nezvratné, jak nám dosvědčuje výrok: „**Neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno**“ (Mt 10). Tam, kde se bude hlásat evangelium, je možné očekávat odpór. Hlasatel však nesmí podlehnout strachu. Evangelium má být hlásáno a Bůh se jistě postará o své služebníky. Strach je velmi přirozený obranný reflex každého člověka, tedy i učedníka, proto Kristus uvádí další důvody, jež relativizují strach z lidí a ze smrti. **Člověk je víc než tělo, má i duši. Lidé nemají moc nad duší, nad vnitřním životem jednotlivce, proto není třeba se jich bát, ale spíš Boha.** Je třeba zdůraznit, že se nejedná o „strach“ z Boha, ale spíš o bázeň, která v biblickém pojetí zahrnuje ústu a poslušnost vůči Božímu slovu. Strach z obyčejné smrti má být překonán starostí, aby člověk nepodlehhl pravé smrti - v údolí smrti, tj. „v pekle“. Větu „Bůh má moc zahubit tělo i duši“ nesmíme vyložit tak, že by Bůh z nenávisti uvrh do pekla své protivníky (Bůh nezná nenávist!). Spíš tomu rozumějme v tom smyslu, že Bůh je Pánem života i smrti a jako jediný smí připustit k životu. **Přes brány vedoucí k životu pustí ty, kteří stojí o společenství s Ním** (ne ty, kteří Ho odmítají). Bůh nechce odporovat lidské svobodě). Rozhodneme-li se odejít od Něj, On nás nedonutí, abychom přebývali v Jeho společenství „na věčnosti“. **Není možné si zvolit střední cestu či neutralitu:** Volba pro Krista či proti Němu je tak výlučná a zásadní, že není možné zůstat jen „nezávislým pozorovatelem“. Je jasné, že je zde řeč o soudu na konci věků - soud, který bere v potaz naše konečné rozhodnutí, ve kterém setrváme až do konce života. Jinak i zreknutí se Krista je odpustitelné: Petř zapřel Krista třikrát, a dosáhl odpusťení. Kristus mu zůstal věrný. Několik myšlenek spojuje první čtení i evangelium: Věrné hlásání Božího slova někdy přivolá nepříjetí, ba dokonce úklady, které přivedí i smrt hlasatele. Přirozenou reakcí na tyto nepřátelské postoje je **strach**. Proti tomuto strachu **Kristus dává několik „protiplátek“**.

Hospodin je silnější než sebehruznější hrozby a lidské mocnosti (**On je „silný bojovník“, „Hospodin zástupů“, „má moc zahubit tělo i duši“, tj. On má poslední slovo** v životě každého člověka). Učedník má proti strachu postavit důvěru v Boha, který se stará i o nejmenší detaily. Ve všech dobách měli křesťané strach přiznat se ke Kristu. A v některých obdobích toto veřejné přiznání bylo zaplaceno draze, vlastním životem. A ne všichni byli tak odvážní, že nezapřeli Krista. Jinými slovy: Ty naše těžkosti s vydáváním svědecí zakoušeli i lidé jiných kultur a prostředí. Všichni bez rozdílu se s tím museli konfrontovat, a to poctivě. Ježíš velmi dobré věděl, co je v člověku, nebylo mu skryto, jak hluboko v nás vězí kořeny našich strachů. Ale zapřít Krista v podstatě znamená zapřít sebe sama, ztratit sebe, svou identitu. A to nevede k ničemu dobrému, jen k chaosu a zmaru. **On vstupuje do každého sporu.** Kristus nám říká: **Más konflikt s někým?** Svéř tento „spor“ Hospodinu, pozvi Ho, aby vstoupil do tohoto vztahu (či vztahů). Známe „beznadějně případ“ (naši sousedé, příbuzní?), kteří jsou „ztracení“ v různých závislostech a hříších? Pak nám Pavlovo slovo přináší světlo: Kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědřejší rozmnožila Boží milost. Tuto pravdu mohu nyní přjmout konkrétně v případech těch lidí, kteří znám a leží mi na srdci: Bůh má moc i nad beznadějnými případy. Ve které oblasti dnešní evangelium tre do živého v mém životě? Nebraň se osvobožujícímu Kristovu slovu.

S. A.

BŮH MĚNÍ ŽIVOTY

Pocházím z rodiny, která je (slovy prof. Maxe Kašparů) z kategorie „jednoročáků“. Do kostela jsme, pokud vůbec, zavítali maximálně na Vánoce. Ale pokřtěni jsme byli se sestrou oba. Rodiče se z nás snažili vychovat pokud možno slušné, vzdělané lidi, kteří se ale mají hlavně vyhnout problémům. „Vystuduj, měj dobrou práci, najdi si manželku a mějte spokojenou rodinu a hlavně se do ničeho nenamoč, ať si nezkažíš život.“ V 70. a 80. letech 20. století, když jsem vyrůstal, takto k životu přistupovala většina lidí. Takže ze mě vyrostl slušný, vzdělaný a poslušný chlapec.

To posledně zmíněné se odrazilo i v tom, že jsem se v nějakých 15 letech svých rodičů při sledování papežského velikonočního Požehnání městu a světu zeptal, co to vlastně je křesťanství. Bylo vidět, že je otázka zaskočila. A dostač jsem odpověděl, že je to pohádka o tom, že po zemi chodil nějaký Ježíš z Nazareta, který uzdravoval a pak ho ukřízoval. A že kdyby to, co říkal, byla pravda, nedělo by se to, co se ve světě děje. Takže je to jen krásná pohádka.

A já to jako poslušný chlapec přijal. Jak jinak, když to říkají rodiče...

Na vysoké škole jsem se pak setkal se spolužákou Evou, která se mě na konci prvního ročníku zeptala, jestli jsem křesťan. Byl jsem tím překvapen, ale řekl jsem jí, že ne, tedy pokud tím nemyslím, že jsem pokřtěny, ale že se jím nesměju a respektuju právo každého na vlastní názor.

První rok na vysoké škole ale pro mě i pro Evu dopadl neslavně a oba jsme si jej museli zopakovat. V novém školním roce jsem začal dělat judo. Na jednom tréninku jsem se nepřijemně zranil a spolužák Marek, o kterém jsem věděl, že se připravuje na zkoušky rozhodčího v judu, mi řekl, že se za to budeme modlit. Ze mě jenom vypadlo překvapené: „A ty myslíš, že to pomůže?“ „Rozhodně,“ řekl úplně klidně. Klekl si, vzal mou nohu do rukou, začal se modlit a chtěl, abych se modlil také. Samozřejmě jsem netušil, jak to dělá. Ale řekl mi, že i když Boha nevidím, mám mu vlastními slovy říct, co chci. A tak jsem se poprvé v životě modlil: „Pane Bože, já vás nevím, jestli jsi. Ale jestli jsi a můžeš mi pomoci, tak ta noha opravdu hodně bolí.“ Nestalo se nic. Tedy s nohou. Ale když jsem šel večer spát, přemýšlel jsem o tom, co se ten den stalo a co mě čeká v těch příštích dnech. Usnul jsem, ale probudil mě živý sen, ve kterém jsem jasně vnímal, jak ležím v té posteli se zavřenýma očima a říkám: „Pane Bože, ale já v Tebe přece věřím!“ A pak jsem v tom snu otevřel oči, zvedl hlavu a viděl jsem, jak od stropu sestupuje kužel jasného světla. Lekl jsem

POZOR!

Žijeme v nebezpečných časoch, ked varovné hlasy umíkli. Človek už nepočuje výstrahy pred následkami hriechu, nepočuje vysvetlenie, že príčiny všetkých neštastí a biedy sú v nom. Práve naopak. Z „veľkokazateľných médií sa šíri obsah, ktorý nevystihuje skutočnú podstatu života a veľmi často vtahuje ľudí do zlého a závadzajú všetky ďalšie hriechy. Aby ma Svätý Duch mohol priviesť k pokániu a očisteniu od hriechu, **bolo potrebné, aby som počúval slová Pravdy – kázne proti hriechu.** Mne to však nestačilo. Nevedel som, čo s tým mám urobiť. Cítil som, že potrebujem človeka, ktorý by akýkoľvek hriech. Prvotným hriechom je nevera v Toho, ktorého poslal Boh – Ježíša Krista (Ján 16, 9). Z toho „stromu“ vychádzajú kázne proti hriechu. Varovné hlasy priponájúce Božie prikázania, ustanovenia a pravdy sú ako zábradlie pri prieplasti alebo dopravné značky na cestách, ktoré sú tam pre našu bezpečnosť. Včasné upozornenie môže zachrániť život teraz aj pre večnosť.

se a probudil se. Když jsem otevřel oči, pokoj vypadal úplně stejně jako v tom „snu“, jen kužel světla tam nebyl. Tak jsem se otočil, přikryl a usnul.

Za několik dní jsem si na svůj sen vzpomněl a popsal ho Evě. Ta se jen usmívala a pak mi řekla, že jsem dost inteligentní, takže mi stačí říct jen to, že o Bohu je v Bibli napsáno, že je Svatlem, které přichází do života lidí. Byl jsem v šoku a říkal jsem si, že to jsem asi teda věří.

Za pár dní za mnou přišel Marek, že mu Eva říkala, že jsem uvěřil. Potvrdil jsem mu to a on na to, že musím přijmout Ducha Svatého. Vůbec jsem netušil, co tím myslí. Ale věřil jsem mu. Tak jsme všichni tři šli po přednášce do jiné posluchárny a tam jsme se modlili a já, opět velmi neuměle, prosil o dar Ducha Svatého.

Za pár dní mi Eva dala mou první Bibli, abych ji četl. Vzal jsem to od 1. Možíšovy, ale nebyl jsem z toho vůbec moudrý. Eva s Markem mě tedy nasměrovali do evangelia, abych se učil, kdo je Ježíš, co dělal, proč zemřel a co pro mě znamená, že jsem uvěřil a přijal Ho jako svého Pána a Spasitele.

Ovšem doma z toho byl oheň na střeše! Rodiče chtěli, abych jim Bibli odevzdal, protože to není pro mě a s jakými fanatiky se to stýkám. Nedal jsem ji. Poprvé v životě jsem se jim postavil.

Rodiče, ani sestra s rodinou nikdy Krista nepřijali a vlastně ani není prostor s nimi o tom mluvit. Takže jsme s manželkou tak trochu „mimo“. Co už. Ale je mi líto, když vidím jejich životy, jak zouflale by Krista potřebovali a nic s tím nemůžu udělat.

Další život nebyl tak „nadpřirozený“. Ale Pán Bůh mi stále mluví do života. Jsem vděčný, že to dělá. Že nemlčí a nenechává mě jen tak, byť křesťansky, žít. Je nutné říct, že často můj život není na pochvalu. Jako každý člověk mám v sobě místa, která ani sám neznám, se kterými si nevím rady. Kdy reaguji tak, že na to nejsem hrdý. A tak jsem vděčný, že se nade mnou nepohoršuje, i když mě vidí. Naopak vidím, s jakou láskou a trpělivostí se mnou jedná. Je to pokořující i osvobožující zároveň. Jsem vděčný za to, že to se mnou nikdy nevzdal.

V průběhu studia na vysoké škole jsem začal chodit do mládeže Církve Bratrské. Tam jsem se seznámil s kamarádem, který mi vyprávěl o Trans World Rádiu a jednou mě vzal s sebou do redakce. Ta se v té době připravovala na stěhování do rodinného domu v okrajové části Brna. A právě tam jsem se potkal se svou budoucí manželkou Katkou, když s TWR jako architektka začala spolupracovat na projektu rozšíření prostoru redakce.

S TWR/Rádiem 7 od té doby spolupracuju různými způsoby. Začínal jsem jako stříhač, dnes nejčastěji načítám knihy nebo různé úvahy jiných autorů, anebo pomáhám s nějakými údržbářskými pracemi. A také jsem vzal jako svou službu finanční podporu, protože i duchovní práce má své hmotné a finanční potřeby. Musím říct, že mě moc těší vidět, že konkurenční dary mají konkrétní účinky. Rádio je pro mě jeden ze záruk a hmatatelný důkaz toho, jak je Pán Bůh dobrý a štědrý. Jak se stará o potřeby Rádia i lidí v něm. A jak se skrze něj dotýká lidí a mění jejich životy.

SPÝTALI SME SA ZA VÁS SPEVÁČKY, HUSLISTKY **MIRIAM KAISER** autorky nového CD s názvom „Šalamúnova sieň“

Mohli by ste sa nám, prosím, krátko predstaviť?

Som vydatá a s manželom Tomášom, ktorý je tiež hudobník a husliar, máme dvoch synov, Daniel má devätnásť a Bruno sedemnásť rokov. Okrem mojej uměleckej, tvorivej a koncertnej činnosti sa venujem aj službe chvál v našom cirkevnom zbere BJB Viera v Bratislave. Posledný rok mám na starosti jednu zo ženských skupiniek v našom zbere.

V roku 2021 ste vydali už piaty album, o čom boli tie predchádzajúce?

Žažko sa pár vedomostí vystihne všetko, čo by som rada povedala o predchádzajúcich albumoch. Skúsim spomenúť to najpodstatnejšie. V porovnaní so Šalamúnovou sieňou boli prvé štyri albumy určené aj pre sekulárne publikum. To znamená, že nezáinteresovaný poslucháč v textoch nemusí hneď rozpoznať, že spievam o Bohu, o Jeho láske, o tom, ako ma vychováva a pod. Texty som prevažne písala sama a sú zahalené do podobeňstiev. Po hudobnej stránke prechádzam postupne od štýlového popu, cez pesničkársvo a worldmusic (to je hudba, ktorá je inšpirovaná ľudovou melodikou).

Všetkým albumom dominujú husle a ďalšie sláčikové nástroje. Niektoré albumy sú skôr komorné, iné prechádzajú do väčšieho orchestrálnego zvuku s charakterom filmovej hudby. V priebehu rokov som zverejnila na svojej youtube stránke aj vela videoklipov a svoju hudbu zvyknem vizuálne spájať s profesionálnymi zábermi prírody, ich autorom je slovenský dokumentarista Braňo Molnár.

Dnes máme pred sebou váš nový album s názvom „Šalamúnova sieň“. Čo vás priviedlo k myšlienke vložiť do albumu biblické texty a zhudobiť ich? Aký bol prvotný impulz?

Zhudobiť Božie slovo som mala na srdci už pár rokov dozadu. Vtedy vznikli prvé „biblické piesne“, ako domáca úloha na hodiny kompozície. Môj učiteľ mi navrhol spraviť koncoročný koncert so zborom a menším orchestrom. Zborové piesne v modernom spracovaní ma veľmi lákali, tak som neváhala a svoje prvé hudobné nápady, ktoré pozvoľne vznikali pri klavíri s otvorenou Bibliou, som začala aranžovať aj pre väčšie obsadenie. K biblickej tvorbe som sa dostala cez svoje stíšenia, Božie slovo som si začala spievať a vytvárať jednoduché harmónie pri klavíri. Nájskôr som chcela vytvoriť minimalistickú hudbu, kde by bol dôraz na spievanom slove, neskôr som prechádzala aj do ďalších hudobných štýlov. Viac o alume Šalamúnova sieň si môžete prečítať v osobitnej správe o alume.

Komu by ste album odporučili a prečo?

Album je určený hlavne pre veriaceho poslucháča. Na povzbudenie vo viere a lepšie zapamätanie si Božieho slova.

V neposlednom rade je, verím, príjemný umělecký pohľadením duše. Určite ho ocenia hlavne poslucháči, ktorí majú radi sláčikový – orchestrálny zvuk. Je nevšedným obhodením našej popovej chválovej scény.

Z čoho ste mali obavy? Ako ste ich prekonali? Kto vám pomohol na tejto ceste?

Niekteré texty, ktoré som chcela zhudobiť, boli svojím rozsahom také dlhé, že som pochybovala, či to môžem spracovať v celku do ďalej stále prítážlivej piesňovej formy.

Ide hlavne o text z Príslavia 31. kapitoly – Chvála statočnej ženy, a Žalm 139. Sú to skoro celé kapitoly, ktoré ma veľmi oslovovali, a priala som si textovo zachytiť, pokiaľ sa dá, všetko. Práve na tieto momenty si pamätam veľmi presne, že sa mi zdalo, ako keby som stála pred veľkou horou, a pochybovala som,

či ju zdolám.

Nevzdala som sa

a postupne sa mi text poddal,

zároveň vznikala melódia

a harmonia piesne.

Nájskôr

som sa ju naučila spievať pri

klavíri, mandolíne,

husliach

a až potom som sa púšťala

do aranžovania ďalších

nástrojov a zboru. Rada

by som podotkla, že som

v textoch nerobila žiadne

zmeny, nevkladala som

do nich svoje výrazy ani som

ich nedopĺňala o žiadne svoje

myšlienky. Z tohto pohľadu

môže poslucháč počúvať čisté

Božie slovo. Pri spracovaní

textov som vychádzala zo

štyroch prekladov. Pri tvorbe

sa stále zvyknem modliť, a tak

všetko, čo postupne vzniká,

vnímam ako dar z Božej ruky

a ďakujem Mu za to. Úprimne,

niekedy samá žasnenie, kde

sa to vo mne nabralo, že som

niečo také napísala. Za roky

vlastnej tvorby som sa naučila

trpežlivej, vtrvialej, mrvaciej

práci a hlavne sa nevzdáti, keď niečo nejde hneď, keď mám

pocit, že to nedokážem. Ale samozrejme pomôže aj isté zdravé

sebavedomie, ktoré som postupne

za roky nabrala, a tiež

schopnosť ovládať programy na počítači, ktoré sa už v dnešnej

dobe používajú pri komponovaní hudby.

Komu teraz najviac ďakujete?

V prvom rade som vďačná Bohu, že ma povolał ísiť tvorivou hudobnou cestou, že mi pomáha a žehná ma, bez Boha by som nič z toho nebola schopná robiť. Som vďačná rodičom, že ma v mladosti podporili v hre na husliach a podržali, keď som nemala veľmi chuť cvičiť, a hlavne to najdôležitejšie, že mi vytvorili duchovné zázemie na mojej ceste s Pánom. Veľmi ďakujem svojmu manželovi, bez jeho podpory by som to určite nemohla robiť.

Môžeme sa tešiť na vaše ďalšie albumy? Prezradíte nám vaše plány?

Veru sa už nechystám vydávať ďalšie albumy. Vydanie CD je finančne veľmi nákladná a časovo namáhavá činnosť a dnešná doba už nepraje predaj CD. Asi budem piesne, skladby alebo hudbu do filmov vytvárať a zverejňovať jednotlivé, napr. aj vo forme singlov. V blízkej dobe chystám ešte uvedenie dvoch animovaných videoklipov na piesne z alumu Šalamúnova sieň.

Všetky ďalšie informácie o mojej tvorbe si čitateľ môže nájsť na mojej webovej stránke: www.miriamkaiser.sk, na youtubovom kanáli: Miriam Kaiser, rovnako aj na sociálnych sietach: FB - Miriam Kaiser oficiálna stránka, alebo Instagram - miriamkaiser_singingviolinist. Album Šalamúnova sieň je dostupný na zakúpenie v známych obchodných reťazcoch, online cez internetové obchody, ale aj cez rôzne streamové služby.

NĚŽNOST

Stejně jako pokora, ani něžnost, která se projevuje krotkostí a tichostí, není oblíbenou vlastností. Človek už je takový, že veľmi rád dáva najavo svú prieskumový charakter. Ne nadarmo se tato vlastnosť popisuje ako krotosť, protože to samo už naznačuje, že se jedná o krocení se človeka. Jakoby se měl človek držet na jakési uzde, pritahovať si opráv vlastní, častokrát nezkrutné prieskumovosti, která je hřívna. Každý se chce projevit, a proto ani tato krotá tichost nenachází mnoho místa v životě človeka. Písmo nás však varuje a samozrejme i doporučuje, abychom upřednostňovali právě ty vlastnosti, které jsou znakem obráceného a promieněného srdce křesťana. Nikdo nevstoupí do Božího kráľovství s nezměněným srdcem. Jako věřící lidé můžeme už dnes žít v tomto kráľovství našeho Boha a už teď se můžeme zúčastňovat jeho budování a šíření. Pomozme mu tedy i změnou svých charakterových vlastností, které se i teď zdají ve světě nepodstatné, ale pro Boží kráľovství znamenají mnoho.

Poznání může být svědné. Čím lépe známe Písmo, o to více se budeme cítit výš než druži. Naše srdce jsou k tomu náhodnější, než si myslíme. Když biblické znalosti přibývají rychleji než láska, staneme se pyšnými a arrogančními.

J. D. Montana

NEŠÚDTE, ABY STE NEBOLI SÚDENÍ...

Nesúdte, aby ste neboli súdení. Lebo ako budete súdiť vy, tak budú súdiť aj vás, a akou mierou budete merat vy, takou vám bude namerané (Mt 7, 1 – 2).

Aj vy sa často pristihnete pri tom, že druhých v duchu posudzujete? A že vaše hodnotenia nie sú vždy láskavé? Mne sa to stáva, hoci viem, že je to nesprávne. Vyznávam svojmu Pánoni, že ma to mrzí, a prosím Ho o odpustenie.

Vedeli ste však, že spôsob, akým rozmyšľame o iných ľudoch – naše uvažovanie o ich rozhodnutiach, o ich správani, smiešnych gestách či rozčulujúcich návykoch – má veľký vplyv na to, ako vyzera naša komunikácia a naše vzťahy? Ked si pred rozhovorom s partnerom, kolegom, bratom či sestrou alebo aj počas neho v duchu hovoríte „nikdy ma nepočúva“, „vždy myslí iba na seba“, „ustavčne sa stáže“, naladí vás to tak, že pravdepodobne sa počas rozhovoru iba utvrdíte, že taky naozaj je.

Psychológovia odporúčajú urobiť tri veci. Po prvej, uvedomíte si, že vždy, keď vám takéto myšlienky prídu na um, posilňujete to negatívne uvažovanie. Nabudúce sa včas zastavte a zameňte svoje „súdy“ za pozitívnejší výraz či formuláciu.

Neznamená to, že myšlienku nahradíte opačným vyjadrením, ktoré nezodpovedá pravde, napríklad: „vždy ma počúva“, „rešpektuje ma“ a pod.

Namiesto toho si zvolte formuláciu, ktorá vám pripomene, že máte prejaviti súcit – „robí, čo môže“, ktorá vás nabáda vidieť ich úsilie – „každý z nás je nedokončeným dielom“, alebo si uvedomíte, čo pokladáte za dôležité: „Počúvať – naozaj počúvať.“

A po tretie, skúste si pomysliť: A čo keď má pravdu? Táto otázka môže zmierniť vašu potrebu presvedčiť druhého o svojej pravde a môže dokonca spôsobiť, že nezačnete vytáhovať rozličné argumenty a zvyšovať hlas.

jc

TÝKÁ SE TO TEBE

„Ježiš otevřel knihu proroka Izaiáše v místě, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeplatané na svobodu, vyhlásil milostivé léto Páně. Pak k nim začal mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo“ (Lk 4,16–21).

Ježiš v synagoze předčítal text proroctví o příchodu Mesiaše a nastolení Jeho království. Mnozí ten text jistě znali, ale asi nepomysleli na to, že by se mohl týkat jich samých – že se tato slova naplní „dnes“. Ježiš jim zvěstuje osobně: „Dnes se naplnilo toto Písmo.“

Toto „dnes“ platí i pro nás. Bůh už není daleko. V Ježiši přišel mezi nás. I nám osobně zvěstuje, že jsme ve všech okolnostech našich životů Bohem milovaní. Ježiš klepe na dvere srdce každého z nás a opakuje také dnes i tobě: „Odvahu, jsem ti nabízí.“ Stejně jako tehdy, i dnes si přeje vstoupit do našich vnitřních vězení a vyvěst nás na svobodu. My Mu však zavíráme dveře a ráději setrváváme v temnotě, skrýváme své zmatky a chmury. Nechceme vidět svůj život v jeho syrovosti, nahotě, „znečištěný zlem“. Nechceme Mu vydat věci, které nám berou svobodu, radost, pokoj.

Je tu pro tebe nabídka:
Odlož strach, že Bůh vstoupí na místo, kam Ho nechceš pustit. Dává ti slovo útěchy a povzbuzení a zároveň tě burcuje z tvého pochodu i letargie: „Dnes je ten čas spásy.“ Dej Mu prostor. Bud’ dnes konkrétní. Pojmenuj před Ním složitosti a temnoty svého života. Věř, On ti chce darovat nové vidění a novou svobodu Božího dítěte. Jeho slovo, Jeho přítomnost má moc proměňovat tvůj život.

A.N.

NEPŘÁTELÉ BUDOU PORAŽENI

Jestliže jsi přítomen Ty, pane, pak se nevyhnuteš objevují rovněž Tvoji nepřátele. Ovšem spíše než aby oni porazili nás, budou poraženi oni sami. Ať přicházejí ze všech stran, přece budou rozptýleni. Tváří v tvář Božímu majestátu požebuď jakékoli mocí. Budou jako vosk, když se ho dotkne oheň. A já bych se měl obávat toho, kdo je určen k takovému porážení?

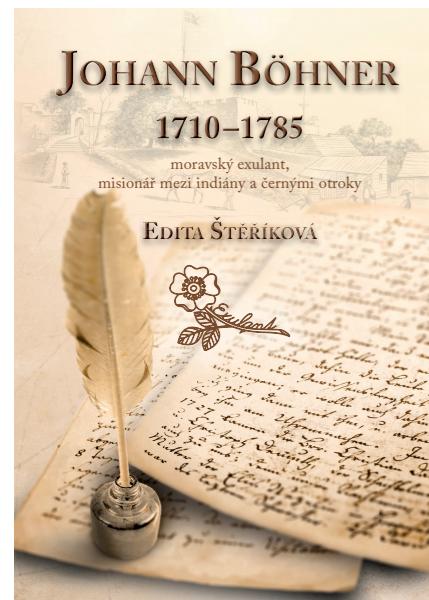
I kdybych musel kráčet těmi nejhustšími temnotami, nebudu se bát žádného zla, když Ty, pane, můj Bože, budeš se mnou. Na prostý příkaz Spasitele celý pluk démonů musel ihned opustit tělo jednoho člověka, jehož tito zloduchové velmi dlouho sužovali. Tihle démoni se nestyděli působit zlo dokonce ani stádu veprů, když jim to Spasitel dovolil (Mk 5, 1–20). Oč snadněji před Kristovým majestátem padou nečistí duchové po celých šicích, byť by se nacházeli na jakémkoli místě.

Budeš-li se radovat z Božích chval osvobozen od jakéhokoli strachu, budeš smět právě tohle všechno vidět na vlastní oči.

(Bernard z Clairvaux, Komentář na žalm 90, Alba 1977, s. 104)

STRETNUTIE VŠETKÝCH JASÁKOV

20.-22.5.
2022
MODLITEBNÁ
BJB PRAHA
VINOHRADY
VIAC INFO NA:
BAPTIST.SK/JAS50/

Zatímco E. Štěříková v knize věnované misionářům v Karibiku o pirátech nemluví, ve filmové sérii Piráti z Karibiku se misionář vyskytuje. Bohužel je to postava rozpačitá a stereotypní, na rozdíl od skutečných misionářů hraběte Zinzendorfa. – Tuto knihu známé historicky loni na jaře vydal spolek Exulant.

Johann Böhner na karibských ostrovech působil 42 let, což byla výjimečně dlouhá doba. Plavby lodí a podnebí byly natolik nebezpečné, že většina misionářů tam nevydržela více než deset let, bud zemřeli na moři, na nemoc anebo odesíli;

někdo zemřel krátce po příjezdu. Mottem J. Böhnera byl citát z knihy Ester „Zahnu-li, nechť zahnu.“ (Est 4, 16); a pro jeho činnost to byl citát neobyčejně výstížný.

Jeho původem německá, luterská rodina žila na Šumpersku v městečku Krumperky; dnes je to Podlesí, část obce Malá Morava. „Pak ale přišel čas, kdy se všichni museli stát katolíky.“ To bylo ještě v předchozích generacích. E. Štěříková velice citlivě popisuje, jak se katolické rodiny scházely, povídají si o Bibli, o kázáních a postupně odhalují svá tajemství, že vlastně nejsou tak docela katolické. Ba dokonce i jednotlivci, kteří se sami za katolíky považovali, najednou zjištějí, že je více oslovuje jiný typ zbožnosti. To se stalo Johannovi ještě

v pubertě a jeho touha po „zbožném životě“ ho zavedla vskutku daleko. Lidé kolem něj toužící po svobodě svědomí postupně mizeli za hranicemi u hraběte Zinzendorfa v Herrnhutu a nakonec tam zmizeli i Böhnerovi. Hrabě je svou pietistickou zbožností dostatečně znám. V Novém světě, ve státě Georgia, jehož východní hranici tvoří Atlantský oceán, chtěl založit bratrskou „kolonii“. Obával se totiž, že moravští bratři v Evropě nebudou dlouho trpěti. Kolonie v Georgii se měla v takovém případě stát jejich novým útočištěm a zároveň měla sloužit jako zázemí pro misionáře mezi indiány.“ J. Böhner tam spolu s ostatními odešel roku 1735; počátku jako řemeslník, který to umí se dřevem při stavbě domů. Nicméně i misionáři běžně pracovali manuálně, aby misii zajistili.

Misionáři nejdříve působili u indiánů, tamní anglický generál však jejich misii nepřál. Bál se totiž, že by se od nich indiáni naučili odmítat zbraně, což by se mu nehodilo, neboť indiáni byli dobrými vojáky proti Španělům. Svoji činnost misionáři postupně přesunuli na černošské plantáže na třech karibských ostrovech. Některí majitelé plantáží s otroky zacházeli bezohledně, jiní vládně. Některí misii vitali, protože se domnívali, že misionáři naučí otroky poslušnosti, jiní misii odmítali, protože se naopak báli, že se otroci naučí vzdoru. Hrabě Zinzendorf do misie zapojoval i ženy, a ty si braly za muže misionáře, přičemž sňatky byly uzavírány na doporučení. První manželství J. Böhnera trvalo pouze 18 dní, protože při plavbě lodí došlo k bouři, během níž jeho žena zemřela. Jeho druhá žena na ostrovech působila 26 let.

V nejútlejší knize E. Štěříkové se toho dozvídáme mnoho; autorka nechává v citátech promlouvat postavy samotné, vysvětluje politickou situaci a organizaci misijního života. – Byli misionáři úspěšní? A co je to vlastně „úspěch“ v misii? Snad jen v názvu knihy, kde se autorka nad často kritizovanou křesťanskou misií zamýšlí. „Měnit koloniální společenský rád neměli (misionáři) v úmyslu, ale ve skutečnosti se mu vymykali už tím, že považovali původní obyvatelstvo i černé otroky za sobě rovné bratry a sestry... otroci, kteří uvěřili evangelii, se učili vnímat svou Bohem stvořenou osobnost sebevědoměji.“ Pavel Čáp

o další nástroje, ako sú klavír, mandolina, jemné perkusie, harfa či elektronika.

Duchovná tvorba, ktorú si na albeze môžete vypočuť, v autorke dozrevia postupne. Prvé skladby albumu vznikali už niekoľko rokov dozadu. Podstatnú časť tohto hudobného diela vytvárala počas koronakrízy aj vďaka prostredkom z Fondu na podporu umenia, podpore Hudobného fondu a svojej rodiny.

Pozvanie do Šalamúnovej siene, do komnát, ktorým na Blízkom východe nebolo páru a ktoré so zatajeným dychom obdivovala aj kráľovná zo Sáby, je trochu iné, a keď stlačíme prehrávač a pri šálke

ŠALAMÚNOVA SIEŇ MIRIAM KAISER

Hudba, pri ktorej možete premýšľať o Knihe kníh.

Koncom roku 2021 vyšiel piaty album huslistky, speváčky a skladatelky Miriam Kaiser.

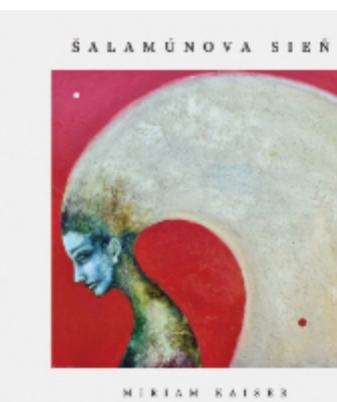
Netradičný, nekomerčný projekt Šalamúnova sieň Miriam Kaiser prináša cyklus desiatich piesní a skladieb s výberom biblických textov rôznych autorov Starej a Novej zmluvy. Na pôdoryse klasickej hudby autorka vytvára kompozície zo sláčikových aranžmánov, ktoré dopĺňa

kávy alebo čaju sa nechávajú unášať tónmi hudby orchestra, spevokolu a sólistky, nikdy ma neskame. Tóny spievaneho slova Starého a Nového zákona v modernom i klasickom spracovaní povzdvihujú a občerstvujú. Prinášajú radosť a prorocky osloviajú vnímaného poslucháča.

Predchádzajúce albumy Miriam Kaiser tiež znejú v rytmie jej dychu, vieri a lásky k Bohu, ktorý stvoril nebesia i zem. Poslucháči jej CD-nosičov hovoria o úžasnom relaxe, pohladení duše aj dobití bateriek.

Album Miriam Kaiser prináša pohľad duše ženy ponorennej do myšlienok, ktoré nás presahujú. Prináša viaceré témy, ktoré zaujmú nielen nežnú časť publiku. Autorka vystihuje podstatu piesní svojím hudobným spracovaním tak, aby celkový umelecký dojem skladieb bol zrozumiteľný aj pre širšie publikum. Vďaka využívaniu klasických postupov pri zachovaní piesňovej formy je jej nový album na Slovensku a v širšej stredoeurópskej tvorbe výnimočný. Nejde cestou lacných efektov, jej umelecká invencia je vyvážená pokorou, zdržanlivosťou a vkusom.

Oblúbený zvuk sláčikových nástrojov jej pomáhal nahrávať priatelia – profesionáli z orchestrov Slovenskej filharmonie, Slovenského národného divadla a Slovenského rozhlasu. Zaujímavým obohatením

MIRIAM KAISER

albumu je miešaný zbor Waf band pod vedením Matúša Uhliarika.

Šalamúnova sieň medzi tvorbou Miriam Kaiser osobitne vyniká. Je hlbokou osobnou hudobnou výpovedou jej vnútorného duchovného prezívania. Jednotlivé slová a tóny hudby sa akoby riňu zvnútra autorky. Sú modlitbou, vyznáním Bohu, oslavou Jeho múdrosti, vznesenosti a lásky. Sama autorka vyjadruje svoj zážitok z tvorivého procesu slovami:

„Zhudobňovať Božie slovo bolo pre mňa ako vstúpiť do Šalamúnovej siene. Bola som prekvapená, dojatá a vdačná, aká krásna a bohatstvo sa mi postupne otvárajú. Jazykom mne blízkym vám to všetko odovzdávam prostredníctvom hudby...“

Bližšie informácie nájdete na webovej stránke Miriam Kaiser www.miriamkaiser.sk CD si môžete zakúpiť alebo objednať v e-shopoch alebo kamenných obchodoch na Slovensku.

www.miriamkaiser.sk/scaronalamuacutenovasie328.html

PODĚKOVÁNÍ BR. VRANOVI

Vážení čtenáři Rozsévače, jistě jste si všimli změny grafické úpravy našeho časopisu od čísla 2/2022. Téměř 30 let věrně a s láskou vykonával práci grafika a také celou realizaci Rozsévače naš milý bratr Anton Vrana v Bratislavě. Zdravotní důvody jej nakonec vedly k ukončení práce na Rozsévači. Měl svoji práci velmi rád a tak si jistě dovele dřevě působit, s jak těžkým srdcem tuto službu Pánu a zároveň srdeční záležitost opouštěl. Děkujeme i tímto způsobem za jeho práci, jsme za ni velice vděční.

Děkuji Pánu Bohu, že jsem mohla bratra Vrana ve svém životě poznat a spolupracovat s ním, jak nás Pán Bůh vedl. Přejeme bratrovi, aby mu Pán dal do dalších let zdraví a bohaté požehnání.

Marie Horáčková

„Ved Boh nie je nespravodlivý, že by zabudol na vaše dielo a na lásku, ktorú ste prejavili jeho menu, keď ste slúžili a ešte slúžite svätým“ (Heb 6, 10).

Božie slovo nás aj v tomto verši uistuje, že Boh nezabúdá na dielo, ktoré konáme z lásky k Nemu a k Jeho ľudu na poli Božieho kráľovstva. Ani my ľudia nechceme zabudnúť na dielo, ktoré brat Vrana verne konal pri grafickom riešení, pri zabezpečovaní kompletnej tlače a distribúcií Rozsievača z Božej milosti. Pre nás okolo bol povzbudzujúci jeho zápal pre Božie veci a inšpirujúca jeho lásku k Pánovi prejavovaná službou pri príprave Rozsievača.

Ján Szöllős

V niektorom z nasledujúcich čísel prinesieme niekoľko spomienok na celé toto obdobie práce a vývoja nášho časopisu v článku brata A. Vrana.

Od čísla 2/2022 je grafikem Rozsévače brat Maroš Kohút.

Redakcia

Nabízím ubytování v rodinném domě pro 6–8 osob. V podhrádku Jeseníku v obci **Vikýřovice**, na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou. Tuďž je to blízko do hor (lyže v zimě, turistika i cyklo v létě). Č. tel. +420 608 451 995 e-mail: vera.jersakova@centrum.cz

TÉMA ROČNÍKU 2022: DUCHOVNÉ DISCIPLÍNY

„Telesné cvičenie je málo užitočné, ale zbožnosť je užitočná na všetko“ (1 Tim 4, 8).

Číslo 9 2022... Uctevanie (chvála), oslava

Číslo 10 2022... Spoločenstvo (komunita)

Číslo 11 2022... Podriadenie sa

Uzávierka: 5. 4. 2022

Uzávierka: 5. 5. 2022

Uzávierka: 5. 6. 2022

POD KŘÍŽEM

František Zelinka

*Na počátku všeho
Ty jsi byl a Slovem jsa
všechno jsi slovem učinil
a nebe a věčnost
obsáhnout Tebe nemohla.*

*A přece, Ty, jenž
od věčnosti byl jsi věčný,
jsi věčnost tuto a nebe
věčné, krásné pro mne,
opustil stav se člověkem.*

*Bolesti, těžší
a větší než hora jsi, než
moře hluboké, nezměrné –
nejen pro ty hřeby,
pro ty lotry, dřevo kříže,*

*proto, že jsi pro mne,
za mne hříchem tam se stal –
Otcem svým věčným pro mne
a za mne opuštěn byl –
pro mne, za mne opuštěn, sám.*

*Pod křížem Tvým zase,
Pane Ježíši Kriste,
v mlčení tichém dnes stojím
a pokorně prosím:
„Na kříž Tvůj kéž takto vždy zřím.“*